

BREHM
ELSŐ
TÖRVÉNYE

Bárki, aki
folyton éhes,

foga, karma,
csőre éles,

jámbor, játékos,
kedélyes,

avagy vad és
szenvedélyes,

lucskos, mocskos,
undok, rémes,

tollas, csápos,
bundás, prémes –

ha benn' van
a könyvben:
bréhmes!

Ennélfogva
szalonképes.

szabadon
terjeszthető,
digitálisan
másolható,
ajándékozható
digitális
kiadás



DARVAS LÁSZLÓ
rímei
FELVIDÉKI
ANDRÁS
rajzai

ÁL LA TS ZA BÁ SU AK

FELNŐTT
gyerekeknek
és
gyermetek
FELNÖTTEKNEK

BARLANG
KIADÓ!

A második, 2002-es kiadás digitális változata
© Darvas László és Felvidéki András, 2006

A kötet szöveg- és rajzanyaga
kizárólag együtt és csakis a szerzők
írásbeli engedélyével reprodukálható.
A szerzők fenntartják a nyomtatott kiadás jogát,
jelen változat azonban CD-n vagy interneten
szabadon terjeszthető és tovább-másolható.

Szedtük Macintosh G3 számítógépen,
QuarkXPress 4.11 tördelőprogrammal,
Hiroshige betűtípusból; minden grafikánk
a FreeHand 5.0 rajzprogramban készült.
Szedte-vette-teremtette: graphoman
Szerkesztő: Rigó Béla
Kiadta: Barlang Kiadó!
(Manu-Script Bt.), Budapest

ÁL LA TS ZA BA SU AK

DARVAS LÁSZLÓ RÍMEI
FELVIDÉKI ANDRÁS RAJZAI
FELNŐTT GYEREKEKNEK ÉS GYERMETEG
FELNÖTTEKNEK
BARLANG KIADÓ!

Rajzoltam én, és Andris bácsi segített.

I.

AZ EGYSEJTŰ ÉNEKE

Egy kád meleg tengerben
lubickol az egysejtem.
Hogy mi lesz még belőlem,
szerencsére nem sejtem.





FŐ HAJTÁSOK

Mind megírta Devecseri.
Aki mégis kevese'li,
s örülne, ha volna még:
íme egy kis toldalék.

Terhelte sok kancsal rímmel
vállatokat Romhányi –
pedig tudta, hogy tilos az
állatokat rongá'ni.

Békaszájról rebben bánat,
s pityeregni kedvem támad...
Légy legyek, ha ízlek neked!
(Zelk Zoltánnak hízelkedek.)

Weöres Sándor mágiája:
verebet küld mágilyára –
s előhúz a varázsló
egy főnixet a parázsbó'.

Eltelt bár egy emberöltő,
Micimackó atyja, Milne
mintha mégis itten ülne –
tudja minden medveköltő.

BÉKA

Vígan fürdik már a béka,
mert kitört a világbéka.
Hideg a víz, kutykurutty,
mégsem gyötri hugyhurutty.

A GÉM ROMÁNCA

Szerelmem egy gémlegény,
az élete kémregény,
szemüvegén gyöngye foncsor,
tollában két gyöngybe font sor,
a békát, ha vízbe készül,
lepuffantja visszakézbül –
csak egy ilyen macsónak
nyújtom én a kacsómat!

Gémberedett fenekén
csücsül a hű monogém.
Így járt a kis proli gém,
mert a párja poligém.

Míg elmereng mord mester-misztikán,
kábán kereng Morgenstern Krisztián:
csillagot lát hajnalban, kupánverten
a rosszhírű, lerobbant Humánkertben.



GALAMB

A toronyban szent a béke,
most kongatnak vecsernyére.
Szól a harang, giling-galang,
füldugót hord minden galamb.

MACSKA

(a forró bádogtetőn)

Papa a tetőre indul,
te még ne menj vele, Pindur!
Amíg nem vagy felnőtt kandúr,
jobb játék a rabló-pandúr.

Kandi cica foga vásik,
mert a cukor kandúrozott.
Andi cica nagyot ásít –
egész éjjel kandúrozott.

DENEVÉR

Dicsekszik a bőregér.
„Férjhez megy a lányunk:
egy vámpír a vőlegény!”
Szívből drakulálunk!

KÍSÉRTET

Ó jaj, minő kárhozat,
múlt századból áthozat!
Ma már nem szór átkokat,
nem is csörget láncokat,
a kutyával játszogat –
domesztikált változat.

KAKUKK

Itt fészkelek éjjelente,
bár nem vagyok béjelentve.
Hogy találtak meg maguk?
Bocs, de ütnöm kell. – Kakukk!

ZSIRÁF

Unatkozó égimeszelő.
Időnként egy rejtvényt vesz elő –
vág az esze,
mint a reszelő.

KAJMÁN

Szabad-e itt hüllenem,
nem zavar a küllemem?
Vagy csak összesúgtok: „Aj, mán
megint itt van ez a kajmán!”
Azért, mert az ember hüllő,
lehet társaságba illő.

PULYKA

Elöl ül a pulykakakas,
megy a gőzös Kanizsára –
Bécsbe készül,
tévedésből
szállt erre a masinára.

SZAMÁR

Beutaztam Szamarkandot,
ott tanul a szamár Kantot.
Hallgattam én Hegelt, Nietzschét –
most már elég volt. Segítség!

BAKTÉRIUM

Reményevesztve kóborol
a baktérium a Baktérítón,
nem retúrjeggyel jött, csupán
egy mártírrá lett hittérítőn.

HIÉNA

Az oroszlán viccet mondott,
vacakot,
a hiéna tátott szájjal
kacagott.
Szörnyen bájos ilyenkor a
hiéna,
mosolyából árad a hi-
giéna.



PÓK APÓ



Ha kinyögte már az adóját
(mellékadót és pótagót),
a kártyabarlangban találjuk
a pók, a pók, a pók apót.

A römijáték ravasz játék,
megmondta ezt már Szókratész:
kevés hozzá az isten pénze,
s a rók, a rók, a rókaész.



A kártya lapja négyszögletes,
az asztal lapja jó kerek,
fel nem foghatom, hová tűntek
a dzsók, a dzsók, a dzsókerék!

Csak treff trafál és káró kárál,
és sosem pikkel rám a kőr,
de dzsóker! Csípje meg a kánya,
s a csók, a csók, a csókacsőr!



A szomszédban egy jobb terem van,
ott számomra is jó terem,
nyerni fogok, hol nincsen dzsóker:
a pók, a pók, a pókeren.

HIÚZ

Ügyeljenek a hiúzra:
adomázik, hadonászik,
s mire kártyáit kihúzza,
épp eljut az aduászig.

LÉGY

A házilégy, mint tudjuk, polinéz,
mert összetett szemével poli-néz.
Abroszt lát, olvad rajt' a méz, a vaj,
zümögve strandol benne: „ez Hawaii!”

BORZ

Előbb beborz, utána jól besörz –
ó dőre borz, minő babérta törzs?
„Amíg a pincér mindent összeszorz,
az asztaltársaságom megkoszorz.”



PÁPASZEMES KÍGYÓ

Pepita a jó ruha,
megy hozzá az ókula.

Majmolja a pávaszem:
neki is kell pápaszem.

Ül a kába pók a tornyon,
a nyakába' lóg a lornyon.

Csupán az a konok liba
sétál haza monokliba'.

LANGUSZTA

Elegáns a langusztá.
„Bajszom rúd, hajam pecek,
a csápom is 'an gusztá,
irigylük a jampecek.”

ROZSOMÁK

Rozsdahangú rozsomák
rongálja a kocsomát.
„Orrom alá tedd a snapszot,
mert különben megharagszok.
Mint a többi rozsomákok,
rozspálinkát ozso'nálok.”



ZERGE

Visszhangzik a havas kőszál,
hosszú kürtök zengedeznek,
magányos bak arra kőszál,
kiállni a zergetesztet.

Vizsgakérdés: felugorva
forog-e a zergebendő?
„Tudj’ isten, a falu tornya
nem volt ilyen ferde letrő!”

FÓKAISKOLA

A lék alól leselkedve
dugjatok ki periszkópot,
s ha ott vár a jegesmedve,
idejében eliszkó’tok!

BÚBOS VÖCSÖK

Ha lebuksz a vízbe, vöcsök,
kobakodat védje köcsög,
mert különben könny és bú vár,
ha megrúg egy könnyűbúvár!



ÖLTÖZŐMADARAK

Ficsúrnak öltöző madarak
trópuson töltik a nyarakat.
Csak az egy veréb nem költözik –
ahhoz túl szürkének öltözik.

Szállni csak fal mellett
mer Budán,
nem pottyán vízbe a
Bermudán,
nem süllyed alatta
Titanik,
nem tudja, Ban’kokban
ki lakik,

túlontúl szürkének öltözik –
így aztán sohasem költözik.

HÓDVÁRBAN

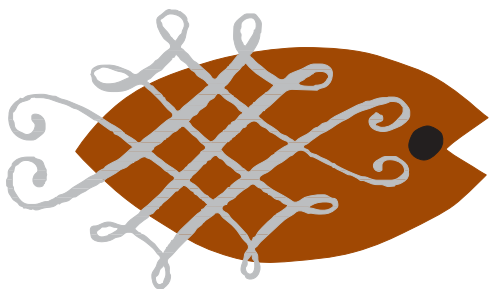
„Nemcsak házam, de váram!”
(így mondják az angolok),
se gáz, se gőz, se áram,
hideg vízben pancsolok,
de mit sosem mar hajó:
a víztükör marha jó!

Hol az a nyír, hadd rágom!
Evezek a fatörzsön,
vastag prém a nadrágom,
fel sem veszem, ha dörzsöl.
Tegnap tutaj, ma csónak –
ezt nevezem macsónak!



VÍZPARANCSOLAT

A pontynak szól e katekizmus:
Lavorban vagy! Nem patakvíz mos!
Légy alázatos, jámbor, halk és
szelíd, míg meg nem vált a Halkés.



MIKRÓBA

Mikróbusszal a parton
ikróba barangol.
ikróbummmmm!!!!
(karambol) –
húzzál ki a Garamból.

KARDHAL

Kard ki kard! – kiált a kardhal,
nem tudván, hogy „Aki karddal...”
Lám, most érte szól a kardal.

PIÓCA

Így korhol a pióca:
ne légy már oly mimóza!
Csak úgy tudok vért szopni,
ha nincs rajtad térdzokni.

MURÉNA

Figye’ted a
szirénát?
E’vitték a
murénát!
Hazaúszott
részegen, oszt’
csiná’ta az
arénát!

CSALIFÉREG

Ne menj pecázni,
csak ha van csali:
az éhes hal po-
fája fancsali.
De ha a horgon
féreg reped át,
boldergon mondja:
kérek repetát!

LEPÉNYHAL

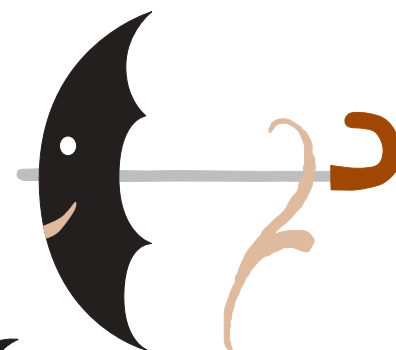
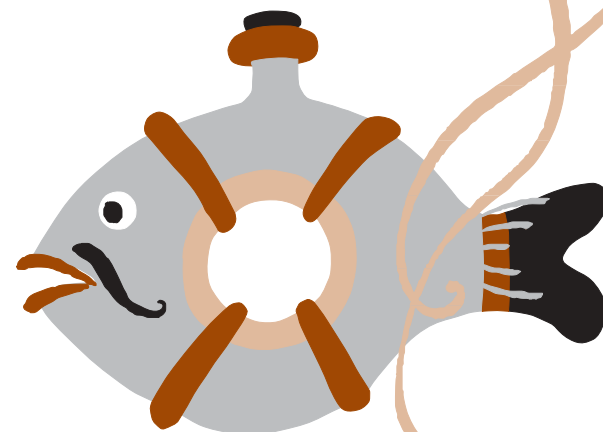
Oldalt kúszik ez a lepény,
nem ücsörög az ülepény,
lapos, mint a palacsinta –
szóval, igen csalafinta.

ELEKTROMOS
ANGOLNA

Tegnap jöttem rá zavartan,
hogy időnként ráz a farkam.
Hej, anódok, meg katódok! –
ha rángattok, megthatódok.

HALIKRA (orosz)

Karriered kapitális:
lehetsz te még kaviár is!
Pléhdobozban mar a só –
ez már tényleg *harasó*.



VADMALAC

Nem eszik, csak pizsmog, vackol,
savanyú neki a vackor,
zavarja a vackorszag –
kezdődik a dackorszak.



OKAPI

Ha nincs előtte teli tál,
a tigris azon medítál:
mért nincs neki okapija?
kézenfekvő ok a pija:
elitta az ükapija.

FARKAS

Kínai koszt: mester-étek
sütve, főzve, becsináltan...
Kedvencem a kecskefészek,
kinn tanultam Szecsuanban.

Nem bár ez, csak kifőzde,
bogrács vár a diz-őzre,
holdas zugban kőrakás,
Ordas úr a főszakács,
fűszere a nadragulya,
isteni a vadraguja.

ÁJTATOS MANÓ
(Imádkozó sáska)

Míg az áldást mormolád,
elfogyott a marmelád,
megégett a piritós,
érzi egész Piripócs,
itt ma nem kapsz früstököt,
legföljebb egy friss tököt,
térj eszedre Panni már,
maradj hithű kannibál,
reggelire ezt kérjed:
tálalják fel exférjed.

GRIZZLYMEDVE

Mind, ami a tányéron van,
megeszik a grizzlyk –
de még ők is kiköpdösik
azt, ami nem izzlyk.



(Hű, de) MARHA

Lelkendezve rohan ki a
konyhából a kolompért,
kongatni: „már pucolják a
gulyáshoz a kolompért!”

ROZMÁR

Ebédre csak hallét
kér a csodarozmár –
akkor sem csap balhét,
hogyha odakozmál.

MOLY

(háztartási költemény)

Mivel atyja rátestálta,
befészkelte a grízestálba.
Megnyílt a Dara Bár,
filléres a darab-ár.

Felnőtt számos fészkalja,
ki mind csak a készet falja,
felszökött a dara-bér,
harc folyt minden darabér',

inflálódik ám a gríz is...
Beköszöntött, lám, a krízis:
Túl népes a dara boxa!
(Ez a molyok paradoxa.)

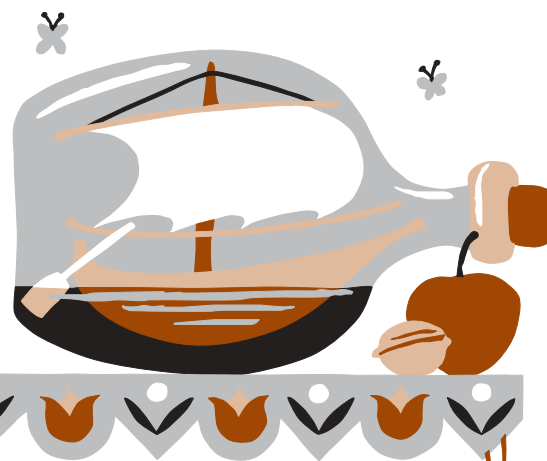


CSÓTÁNY

Várd ki az estét – szól a csótány,
és akkor: *show time!*

BACILUS

„Ha nincs jó kedve, de van kólija,
bizony, jogos a melankólija.”



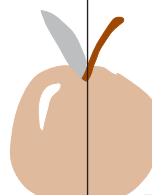
ATKA

Víztűrő, a port állja...
Hej, de csúf a portálja!
Parányi a vad atka,
nem teheted *ad acta*.

TERMESZ

Mire kész a házad, természet,
sírhalmodnak jele rög lesz,
egy helyébe százan természet,
dicsőség, ha beledöglesz.

Bamba természet, tartsad észbe',
ne építs a mészbe várat,
mert ha nincs habarcs a mészbe,
rád omlik a vészbejárat!



POLOSKA

Fuldoklik az árba',
arra megy a bárka,
meglátja őt Nőé,
nem kérdi, hogy jó-é,
„*kapaszkodj fel, viszlek!*” –
azóta is viszket.

KUKAC

Izeg-mozog
ez a kukac,
fűrge, mint az
e-mail,
mindenhová
befurakszik,
senkit meg nem
kímél.



RÁJA

Ring a rája, mint a gálya,
 úzi tengerek dagálya,
 ám ha jó az ár apálya,
 végetér a rája-pálya.

LEGUÁN

ÉN vagyok a leg!
 vagyok a leg!
 vagyok a legesleguán!

Meddig várjak, mi lesz?
 Írj már rólam, Guinness!

CÁPA

Halászháló. Merítés.
 Kijön egy fél kerítés,
 fityeg róla tábladarab:
 „Vigyázz, mert a cápa harap!”

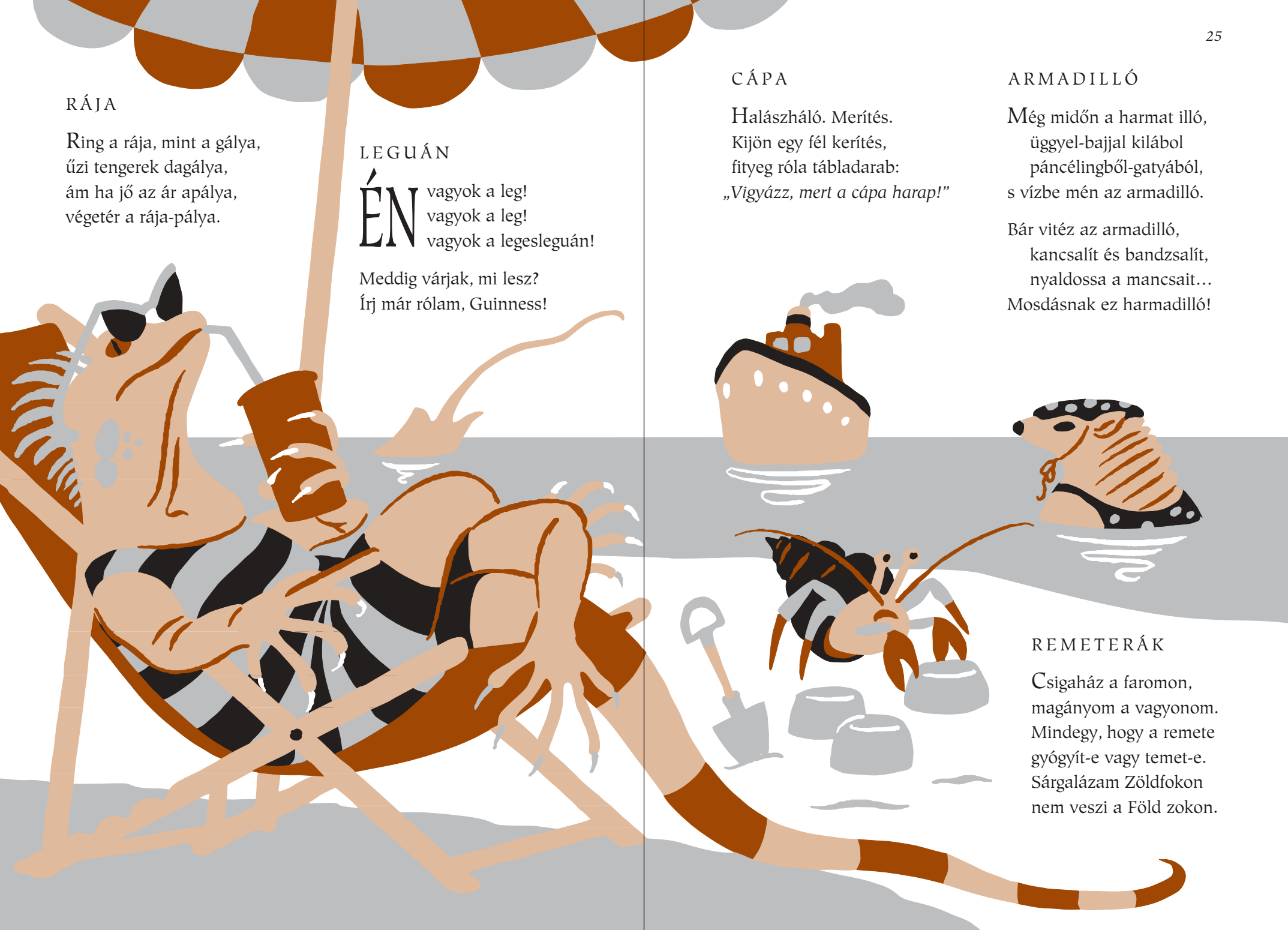
ARMADILLÓ

Még midőn a harmat illó,
 üggyel-bajjal kilábol
 páncélingból-gatyából,
 s vízbe mén az armadilló.

Bár vitéz az armadilló,
 kancsalít és bandzsalít,
 nyaldossa a mancsait...
 Mosdásnak ez harmadilló!

REMETERÁK

Csigaház a faromon,
 magányom a vagyonom.
 Mindegy, hogy a remete
 gyógyít-e vagy temet-e.
 Sárgalázam Zöldfokon
 nem veszi a Föld zokon.



II.

EZÓPUSZ

Csókol a múzsa,
no ez jó puszi,
mákony a rúzsza,
sőt: ezópuszi!

Újra felajzza
Ezópust a szer –
s konyul a bajsza:
„ez Ópusztaszer...”



NYUSZI

„Szóval, mondom, belevaló,
kemény gyerek ez a Leó.
Mint már többször említettem:
bitang jók vagyunk mi ketten.”

PÁRDUC

Akár megeg, akár béget,
imádom a kisebbséget,
hiszen minden párducban
ott lapul egy ombudsman.

MÓKUS

A mókus, ha megy neki,
mogyoróba fekteti.
Habár felment a rangod,
ne add, mókus, a bankot,
mert ha fejszék döngenek,
a tiéd is tönkremegy!

TETŰ

„Tetűnkért vállaljuk a felelősséget!”

SAKÁL

A keselyűk elmesélték,
hol nyugszik tetemes érték.
Legyen puska, legyen kard –
aki sakál, velem tart!

DISZNÓ

Csatakos az ártány,
csülke mint a kátrány,
reméli, a pártban azért
mégsem éri hátrány.

MÉHKAS

Darazsakkal méh paktál –
felzúdul a méhkaptár,
azt firtatják, hogy a mézből
mikor, mennyit, mér' kaptál.

Dolgozók közt terefere:
„búcsúzik a fele here!”
No de vajon jobbról, avagy
balról lesz a herecsere?

PÁVA

Fölszállottam házra, vármegyére –
édes rózsám, ha szeretsz, vegyé' le.

DAKSZLI

Ne rázd azt a kutyaórt, dakszli!
Te is a kutyaólból laksz, ni!
Akkor minek az egész fakszni?

MEZEI NYÚL

Szilveszterén, karácsonyán
ingyenkoszt csak nagynéha van.
A házinyúl hajlékony, ám
a mezei hajléktalan.

Bezzeg a kis üregi nyúl!
Hál' az angol nyelvórának,
feje tágul, füle kinyúl,
s elszegődik angórának...

Húzna ő is nyúlcipőt, de
nem lakik már a lapályon
nyúlcipész; e rút időbe'
nincs, ki talpat kalapáljon.

Honn marad hát, él a mezőn
(melyről azt tanulta: nincs szebb),
s buckák között, révedezőn
árulja a nyúlgerincet.





MUSZTÁNG*

Attól olyan szép a pusztánk,
ott letelek én, a musztáng.
Gatyás kovboj vezet lasszón,
vigyáz, nehogy elszalasszón.

Míg a fűvön heverészik,
a bendzsóján nyenyerezik,
nincsen rajta télikabát,
öleli a Daily babát.

**Népdal. Hunglish eredetiből fordította: Tréd Márk*

ÖKÖR

Nem enyém az érdem,
hogy ily sokra vittem:
a Jóisten kegyelméből
lettem ökör itten.

Kolompnak szavára
a szívem kitárul,
de nem ért egy árva szót sem
kozmpolitául.

Fejedre is állhatsz
egyenest vagy srégen,
nem értheted fájdalmas és
dacos ökörségem.

Lehetnék szerbhorvát,
szlovák, magyar, bosnyák,
úgy is én volnék a délceg,
ti pedig a rusnyák.



Ökörkörökben azt tartanak jónak,
ha szarva volna valamennyi lónak,
és élénk vita folyik akörül,
hogy is mondják a csődört ökörül.

BARRAKUDA

Jobbra húz Pest, balra Buda,
közvetít a barrakuda.
Övé lesz a Citadella?
Attól függ, hogy mit ad el ma.

TURUL

Sírva víg a turulmadár,
méregbe nem gurulna már,
nagybőgőbe ő se ugor,
holott minden őse ugor.

– Estéimet lazán töltöm,
hej, nem így volt Kazárföldön!
Volga, Káma, Oka foly’ ott...
Az ügy, sajnos, okafogott.

KANÁRI

Skálázik a kanári,
hangképzése tanári,
ilyen rangos ének mestert
keresve sem talál’ni.

Vegetál a kanári,
fizetése tanári,
ilyen sovány ének mestert
keresve sem talál’ni.

HÓD

Kábán szipózik a hód itt,
tűzre-vízre nem tesz rossz fát:
mióta a vegyszer hódít,
nincs jobb narkó, mint a foszfát.

CIGÁNYHAL

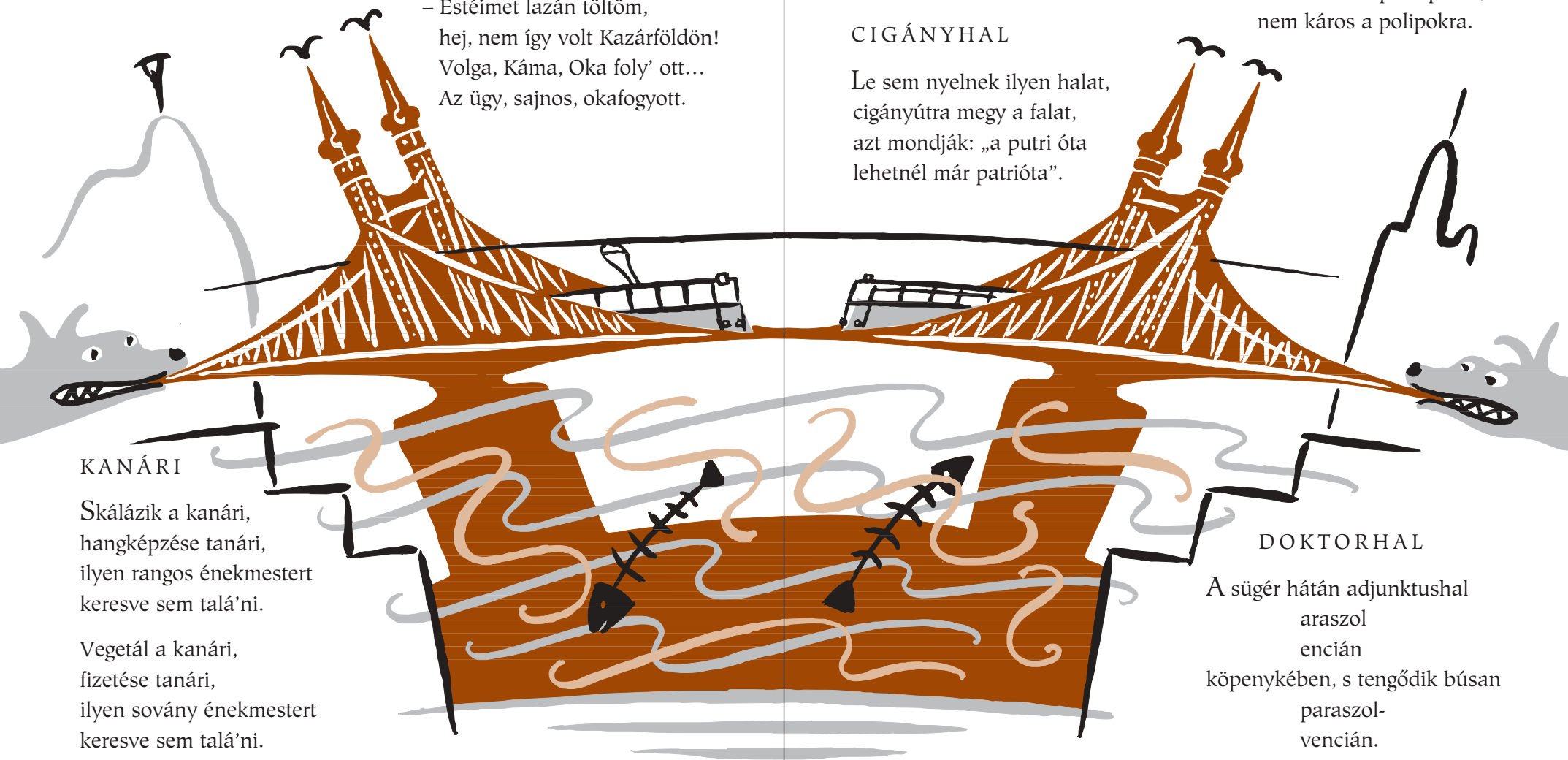
Le sem nyelnek ilyen halat,
cigányútra megy a falat,
azt mondják: „a putri óta
lehetnél már patrióta”.

POLIP

Zöld a lámpa, ott a busz,
szedd a lábad, oktopusz!
Nyolc tenyered tapadós,
az se baj, ha fapados:
bár a busz a proli pokla,
nem káros a polipokra.

DOKTORHAL

A sügér hátán adjunktushal
araszol
encián
köpenyében, s tengődik búsan
paraszol-
vencián.



BÁBEL

Miért sunyít a skót juhász, az ír szetter – és ti, velsz ebek?!
„Meg kell várnom, míg egynehány szót a másik nyelvén felszedek!”
 Belép miszter Cirmos, a tolmács,
 s intenzíven folyik a morgás.

KÁRÓKATONA

Fogalmam sincs, mit kerestem
 káróként a pikk seregben,
 csak azt tudom, hogy egy napon
 elkártyázott a hadnagyom.



EGÉR

Egervár ostromán, virradatra várván,
 szürke mundéromban didergek a vártán.
 Reggel a kapitány kis pihenőt hagy tán –
 ő izomkolosszus, valóságos patkány!
 Lyuggatott falak közt védjük mindhalálig
 én csak Egervárát, ő az ementálit.

EGÉR II.

Farkát megcsípte a cica –
 gyorsan egy kis sligovica!
 Már nem fáj az incifinci,
 mert a szesz dezincifinci.



KERESZTESPÓK

Páncélos keresztem ég felé meresztem,
 zümmögő muzulmán elvész, ha uszul rám.
 Pápánk szólt (vén Ince): „Szűk már a szénpince!
 Hódítsunk fent zöldet: lombok közt Szentföldet!”

I

S

T

Á

L

L

Ó

GEBE

Megmondottam jóelőre,
tégyszert nagyobb lóerőre,
gáz és kuplung jön tevéken,
légy hát te is öntevékeny!

Berregjen a dízeled –
kancád máris hízeleg.

KONFLISLÓ

Itt a farsang. Jobb körökben
kezdődnek a lóbálok,
engem oda nem engednek,
amíg ilyet lóbálok.*

** Ezt a rímelt Feri öcsémtől kértem kölcsön.*

RENDŐRLÓ

Nyelveket tud és számol ez a ló,
lóiskolában legjobb nebuló.
Oly törekvő, kettő helyett tanul...
nem lódítok: valódi kentaur!

HINTALÓ

Faló az útját görbe lécen rója.
„Tessék mondani:
messze van még Trója?”

NYOMTATÓ LÓ

Az Új Nyihaha szerkesztője.
Be lehet kötni a száját.

TÁLTOS

Legutóbb, hogy versben nyeríték,
éreztem, kiver a veríték.
Igaz is:
nem vagyok egy Pegazis.

LÓTETŰ

Senkiföldjén, bokrok alján
száraz és fakó a fű –
ott legel a lódarázs és
ott legel a lótetű.

Békességes fújtatásra
barátságos horkanás –
a lótetű jótetű, mert
a lódarázs jódarázs.

Ágra vetve csüng a zabla,
és a kantár lóg felű’ –
legyet hajt a lódarázs és
prüszköl rá a lótetű.

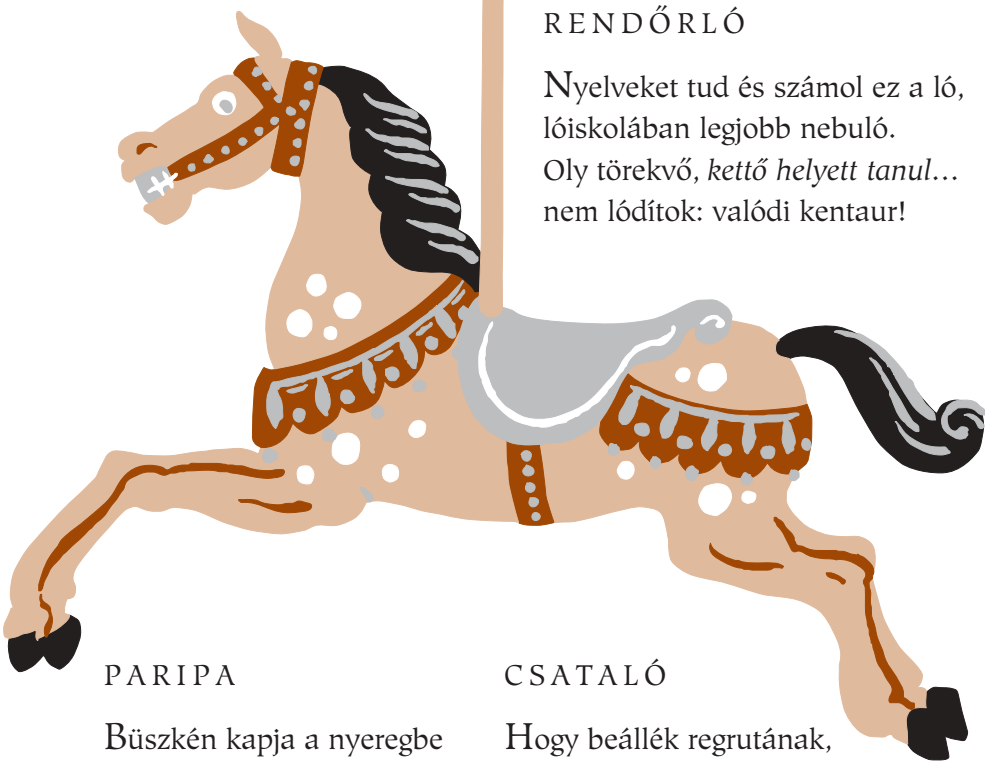
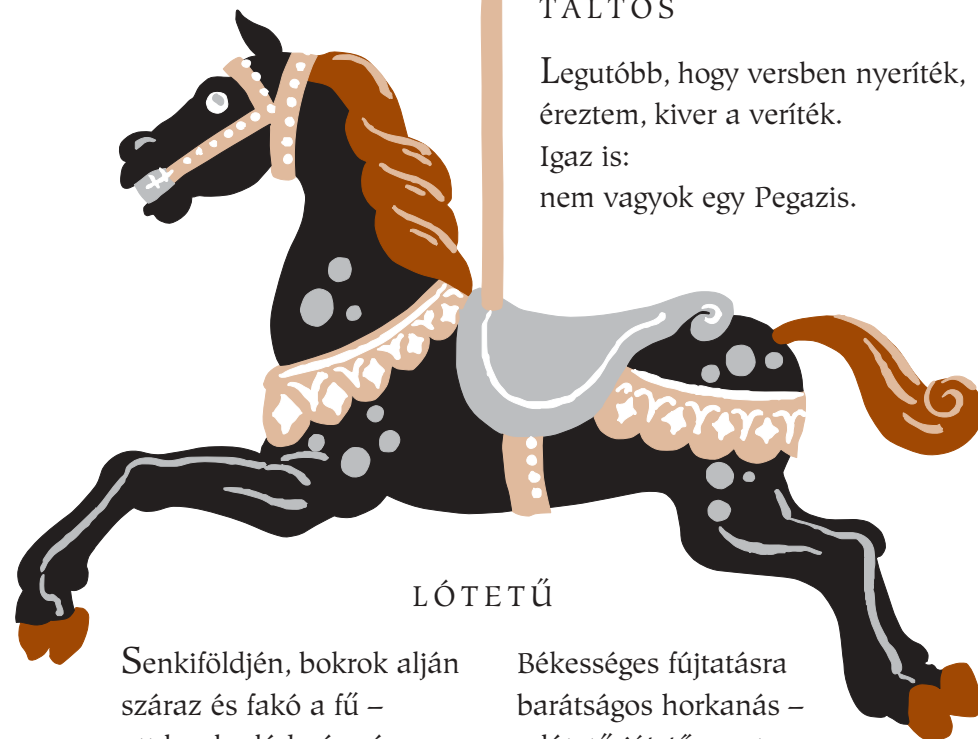
S háború lett. Két sereg dúl,
nyargal, vív a holt gypűn –
darázs ül a lódarázson,
tetű ül a lótetűn.

PARIPA

Büszkén kapja a nyeregbe
a huszárt a paripa,
isten oda teremtette,
mert a lába karika.

CSATALÓ

Hogy beállék regrutának,
megverének, megrugának –
így kesereg Paci Pista,
aki most már pacifista.



PRÉRIKUTYA, FÖLDIKUTYA (egykutya)

Prérikutya zörget (ni csak, itt egy jenki!),
földikutya álmos: „Ne gyűjjön be senki!”
„Adjon isten, földi! Ne nézz rám oly bambán:
én a prérin élek, te pedig a pampán.”

POCOK

Kalkulátort vett a pocok,
azzal méri, mennyit kocog.
Nehéz ám az integrál,
ha az ember kint ugrál.

RÓKA

Róka ül a lyukban. Nagy lik.
„Énszerintem alig szaglik.
Ne bántsátok tar főmet,
öntöm rá a parfőmöt.”

Vedd meg tőlem, öregem
összkomfortos üregem.
A borzé egy rémálom,
rád tukmálná féláron.
Nem kell ide prókátor –
vásárolj a rókától!

HÖRCSÖG

Náthás a hörcsög,
krákog és szörcsög.
Doktor Varjú nem viccel:
„becsavarjuk prizniccel,

lássa Pele nővér őt,
dugjon bele hőmérőt,
s ha szorgalmasan inhalál,
a sorsa nem lesz kínhalál”.

ÜRGE

Öregember,
ez leszek,
üregembe' reszketek,
ürge-fecni, ürge-lom:
ír reá az irgalom.

VAKOND

Ne csúfold, Bence, az idős vakondot,
ne hányd szemére, hogy nyirkos, vak, undok.
Lenn gyümölcsillat leng a szűk szobákon,
s a könyvekben csudás az ákombákom!

CECELÉGY

Szól az álmos riporter:
Szüntesd meg a cecelgyet!
Irgalmatlan tipord el –
vagy ragassz rá becenevet.

VÍZILÓ

A medencefelügyelet
mégsem emel óvást:
egy tócsába beutalják
H. Potámusz Jónást.

OROSZLÁN

Megmondták az oroszlánok,
és a többi mágisztrátok:
a folyóvíz köztulajdon,
jaj nektek, ha megisszátok!

És mégis, az öreg folyó
fáradt habja egyre lohad –
éjszaka a Zambeziből
kiitták a vízilovat.

VIZA

Úszik itt egy viza. Amott is egy viza. Keresztben, sré-viza mindenütt csak viza.

A folyó szinte vizállik.

Igen magas

vizállás.

A víz vizálló.

VIZA II.

Útlevéért folyamodott e viza,
vízum is van, de még nincsen deviza.

SIVATAGI RÓKA

Kiszáradt a patak, mint a nyál a szájban,
sivatagi róka úgy véli, aszály van.
Aggódva tekint az égre Kalahári:
jön-e már a felhő végre-valahári?

KUTYASZEKTOR

*Kutyaszektorban a lektor
főkutyának fia, Hektor.
Apja ide bedugatta,
s itt ragadt az ebugatta.*

ÖLEB

*Azt vinnyogja a szegény öleb:
„aki öleb, az a legölebb...”
Meg hogy: csak abból lesz pincsi,
akinek a hossza nincs ki...
E strófánál a hangja bereked –
megint cserélni kell az elemet.*

USZKÁR

*Levelet ad fel a pudli –
s bélyegről nem akar tudni!
Vidd el szépen magad, uszkár,
csak egy ugrás Madaguskár!*

NÉMETJUHÁSZ

*„Jobbra át! És balra át!”
Morognak a barikák:
ez nem kutya, ez poroszló –
ments meg, uram, a porosztó’!*



KONDORKESELYŰ

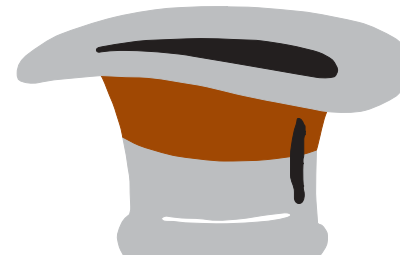
*Rossz dolga van a kondornak,
átképezik komondornak.
Nyelvtanulni az ebadtát
intenzívre beírtatták:
„Előbb morogj, aztán ugass –
ha elvéted, lesz nemulass!”*

VÉREB

*Megszántam azt a derék vérebet,
aki a kocsmá előtt kéreget.
„Itt van egy százas, és csak arra kérem,
úgy másfél percig őrizzen és védjen.”*

KORCSKUTYA

*Jön a kutyám. Mondd csak, Morzsa,
mit érez a korcsok korcsa
kutyatestben?
Akik téged tolerálnak,
nem valók, csak proletárnak
Budapesten.*



PULI

*Ki mondta, hogy „a puli kint jó”?!
Nekem is kell egy kulipintyó!*



BUNDÁK

Platinának gyöngye fénye
megvillan a csincsillákon,
piros lakkon cérnakesztyű,
hó csillan a szempillákon.

Fagomb fityeg irháján a
birkafinak, atya-kosnak,
csizmáját még nem érezte
soha ilyen latyakosnak.

KOBRA

Azért van a szemüveg, hogy
a nyugdíjas kobra lásson.
Megnézi a naptárt: „Épp egy
hete tart a koplalásom!”

Panaszkodik a szemére
(„megöl ez a közellátás...”),
s majmokat fog búsan, mivel
szegényes a közellátás.

LÁMA

„Selyempárnát adj alám a
pamlagomra!” – szól a láma.
Szót fogad a dromedár,
csöndes, lassú proletár.



TRAGACS

Több itt a rozsdá – s a hűség! –, mint a vas:
búsan poroszkál a kehes kis tragacs.

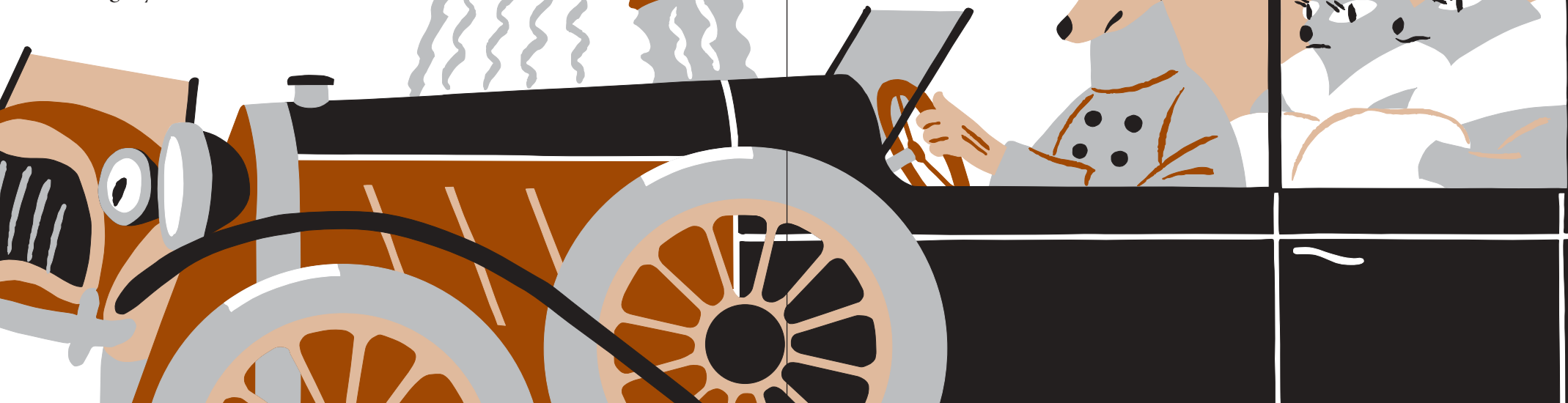
Száguldott egykor, mint az arabs ménék,
de lóerői már csak garast érnek.

Zihálva lódul, és ha könnyít magán,
csak fintorognak nehéz, avítt szagán.

Vágyálma: bár van jó préda döggivel,
a lókotók ma csakis őt kötik el.

PITBULL

Pillantásod bája:
tenyésztés csodája.
Lehetnél már kasztrált,
vagy te, vagy a gazdád.



NYÁRIMIKULÁS

A tömjén elszállt, helyén csak borszag áll,
feldúsul benne a gyér kaporszakáll.

Palástja bő, és fényes a ragacstó',
telizsák híján műanyag a zacskó.

Nincs kampósbotja, nem visel süveget,
csak dédelget egy drótcsatos üveget.

Krampusz-szolgája kimustrált kanpuli,
repedt táljában gyanús krampampuli.

Cukrot nem oszt, de zenél a Mikulás
(tárogatós vagy inkább csak pikulás).

Nyár végén messzi földre viszi lába –
nyáritélapók rejtelmes honába.

BUSÓ

Nincs szebb srác a busónál –
hogya egyszer rádbődülne,
te is érte busónál!

Sej, kivagyok-mivagyok –
bivalyáruboltban ülve
diktálja a divatot.

HANGYA

Mint a Hangyabolyállat szerves része,
ó, idegen, téged most megharaplak.
Ha tettem közelebbi indokát firtatnád,
hívd haladéktalanul a Bolyszolgálatot,
bár jelzem: pillanatnyilag (sőt momentán)
minden külső és belső vonal foglalt,
lévén ebédidő. Meg hát egyébként is.

KAKAS

Szemétdombon vitrinek,
szólok minden csitrinek:
„gyertek, gyertek, ti kis butik,
rátok vár e cikis butik!”

Libatop és kikerics:
jó nagyokat kukoriccs,
mert ha nincs több kukorék,
szétpattan a buborék.

TYÚK

Tévébemondó a tyúk,
mint ezt mindjárt hallhatjuk
(büszke rá a libapédus):
„Kapirgáljunk, kitrákotty,
kity gilitytát, kity rákot.”

III.

RUCA

Káka tövén költ a rucám,
kilenc verset egy délután.
„Nincs is annyi jó versem.
A költészet nem lóverseny!”



SZÍNJÁTSZÓ LEPKE

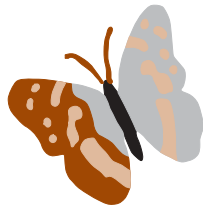
Innen mélykék, onnan meg barna, sárga,
jelenetenként más színű a szárnya.
Színjátszik... színész a Nagy Fénydeszkákon
(a színlap: „Látszom, avagy mégsem látszom?”),
s túlélte megint. Sikeres premier,
megtapsolja kint Sékszpír és Molier.

TRAGIKROKODIL

Színház az élet. Tegnap este
a világot jelentő gázlón
egy komikus gnu debütált.
Azt hitte, vízkereszt vagy amit akartok.
De jött egy intrikus krokodilus,
és hamm lett.

BIRKA

Csöpp szerepét béétanulja,
s gyakorolja pirkadásig,
bééketűró statisztá, de
kevesli a birkagázsit.



HOMÁR*

Eposznak is bizony hosszú
az Iliész, Homárosztú' –
de akinek bajsza reszket,
az ne írjon humoreszket.

* Devecseri Gábornak

ÖSZVÉR

Hétfő-szerda-péntek számár,
kedd-csütörtök-szombat kanca,
ma ülhet rá Don Kihóte,
holnap meg a Szancsó Panza.

BAGOLY

Gyertyalángot gyújt a bölcsnek:
„az éjt könyvbe bújva töltsd!”
Izzó páros kandeláber,
űzd a város hajnalát el!

Figyelj nagyon: sánc ám a könyvtár,
kilenc bagoly lándzsával őrt áll,
mert forrong a bibliotéka:
kiborul a kibli ott néha!

BÁRÁNY

Pásztorok, pásztorok,
ezt zengi száz torok,
minden olyan réveteg –
jobb, ha most nem bégetek.

LEMMING

Elsültek a piszkafák,
az irodalom visszavág:
nem tévézik lemmingné –
leköti a Hemmingvé'.





GÖRÉNY

Hangversenyre ment a görény,
ábrázatán gyanús fölény.

A karmester szagot fogott:
„Ilyet nem a fagott szokott!”

ELEFÁNT

Ormányával Hannibál
ézelmesen trombitál.
Kikandikál Anti portás:
ni, *Hannibál ante portas!*
Ez ám a portás művészet,
dallamos, mint a fűrészek!

MALAC

Vén hangszer a pizton, ám
malackézben bizton áll.
„Sosem fújok mellé, hiszen
csak a disznó disztonál!”

TÜCSÖKSORS

(Négy cirpelésben)

Szól a zene cefetül,
a közönség menekül,
de a művész a bokorban
rendületlen hegedül.

Húztam én Tatáig,
vontam egész Érdig,
ciripvállalásom
sehol meg nem értik.

„A nótámat, öcskösöm
húzd el amúgy tücskösen,
ezt fűjják a katonák is,
attul olyan atonális!”

Változott az ideálom,
cimbalmozok Stradiváron.
Mért jutottam csak idáig?
Elmesélem, hogyha fizetsz
még egy korsó stradivárit.

Bár módfelett csodállak, te sem vagy más,
 ügyetlen csak állat,
 álca sálád, parókád, alszakállad...

TENGERI MEDVE

A vén hajós, ha jó a hurrikán,
 füstfelleget ereget orlikán.
 Pipája és kedélye sosem csorbú't:
 „Csak rum legyen,
 s kerüljön el a skorbút!”

TEMLOM EGERE

Így invitál a templom egere:
 „Ott kint enyészet, bent rom. Gyere be;
 tetőnk lyukas, de foltja kék azúr,
 sorsunk tehát figyelni még az Úr.”

BALFÁCÁN

Jómadarak, balmadarak
 jobbra-balra ezüsttálcán
 viszik a pénzt. Nekem nem jut:
 én vagyok a középfacán.

KÖNYVMOLY

Ha könyvmoly vagy, gyer, komám,
 vár reánk a Kner Gyomán.

ÉJJELI PILLANGÓ

Íthon veszek hímport. Álom,
 hogy Párizsból importálom.
 Selyemblúzom nem garbó,
 azt nem sújtja embargó.

AKTAKUKAC

Évszázadok rakta kupac,
 benne költ az aktakukac.
 Nem árt neki ezer fátum:
 megvédi a rezervátum.

TÖRPEPAPAGÁJ

Hófehérke a hét törpe-
papagájjal csak pörölne:
„Pityu komisz, Lóri vásott –
így nem lesztek óriások!”

TEVE

Sívó habok megremegnek,
méla hullám fodrozódik,
Ali baba háza felé
negyven bárka ringatózik.

KENGURU

Lám, az égbolt elborút –
nagy eső lesz, bújj el máris...
Óvjon bélelt bugyelláris
minden pici kengurút!

GEPÁRD

Mondtam neked gepárd,
a kecskét ne gypárd!

Megmondlak a nyúlnek:
füleid megnyúlnak!
Megmondlak az őznek:
jól megdögönyőznek!

Szólok a pocoknak:
laposra pofoznak!
Szólok a számárnak:
tán meg is zabálnak!

Szólok a kutyának:
elagyabugyá'nak!
Híre megy a borzиг:
elver, csak úgy porzik!

De ez mind még semmi:
szólok a hiúznak,
s tégedet a klubból
menten kigolyóznak!

MEDVE

Tudom én, hogy merre másszam,
ne döngicsélj mind a százan!
Elvem, hogy a mézért meg kell
győznünk egymást észérvekkel.
Ha méhecske, ha darázs,
bosszant ez a hadarás.

MACKÓ

Nem láttad a medvémet?
Azt játssza, hogy eltéved,
egy kicsit a parti sásban,
egy kicsit a vízmosásban.
Forró a völgy, mint a katlan –
halat fog a friss patakban,
a diót sem veszi drágán,
mászni való fának ágán,
aztán meg a szúrós málna-
bokor alján szunyókálna.
Még a kedvenc bukfcencem,
no de az már rükvercben,
papa mondta: az a szabály,
napnyugvásig hazatalálj.

MACI

Pocakomon macipaplan,
fejem alatt macivánkos,
rég aludnék, ha a meséd
nem volna oly kacifántos.



ANTI-FÓNA azaz ELLENPONTY

Azért nem dalol a harcsám:
tudja, hogy a hangja harsány,
ha egy nagyot kurjantana,
összefutna Dunavarsány.

Azért nem dalol a pontyom,
tudja, alszik a porontyom;
hogya nekem felébreszti,
megölöm itt, a porondon!

Azért nem dalol a csukám,
mert a mosógépbe csukám,
okulván a történekből
dallamosan tátog csupán.

Nem dalol az én keszegem:
halászlében ül Szegeden
(oly hamisan intonált, hogy –
inkább nem is feszegetem).

Nem dalol az én sügérem,
ezt itt szentül megígérem,
mert a sírvavigadástól
visszatartja a szemérem.

Azért nem dalol a márnám,
tudja, hogy a szívem márvány.
Elég volna: „Hej, halászok...” –
tüstént itt hagynám a járdán.

SZIRÉN

Szirten ül a végzetasszony,
vízbe ér a pongyolája,
csábítóan énekel és
szőke fürtjét ondolá'ja.

Hangja mint a repedt fazék,
nincs, ki illet tolerá'jon –
ezért inkább szolmizál, hogy
túltegyen a Lorelájon.

TOKHAL

A luxushajón a Vízi zene szólt.
Egy parti naszád díszlővést adott le.
Talált, süllyedt.

A Vízi zenét elnyelte A tenger,
a koncertmestert elnyelték a cápák,
a Stradivárit elnyelte egy tokhal –
amely most éppen fél mázsát nyom,
vonóval-tokkal.



PARÁZNABILLEGETŐ

Ha nyílik a barázda,
szárnyat-farkat billeget.
Ráfogták, hogy parázna,
s hordja most e billeget.

CSILPCSALP FÜZIKE

Csélcsap-e a füzike?
Attól függ, hogy fűzik-e.

FÜLEMÜLE

Szépen szolt a fülemüle,
ám a nyúl a fűlin üle,
nem hitte, hogy fenomen a
világhírű filoméla.

Csalódott a csalogány,
mért legyen ő gyalogány,
Perzsiában ő a bülbül –
menne is, dehát mibülbül?

SAS

Röpte mint a menüett,
árnya baljós piruett –
lecsap rá a napkorongból
kihasított sziluett.

VÖRÖSBEGY

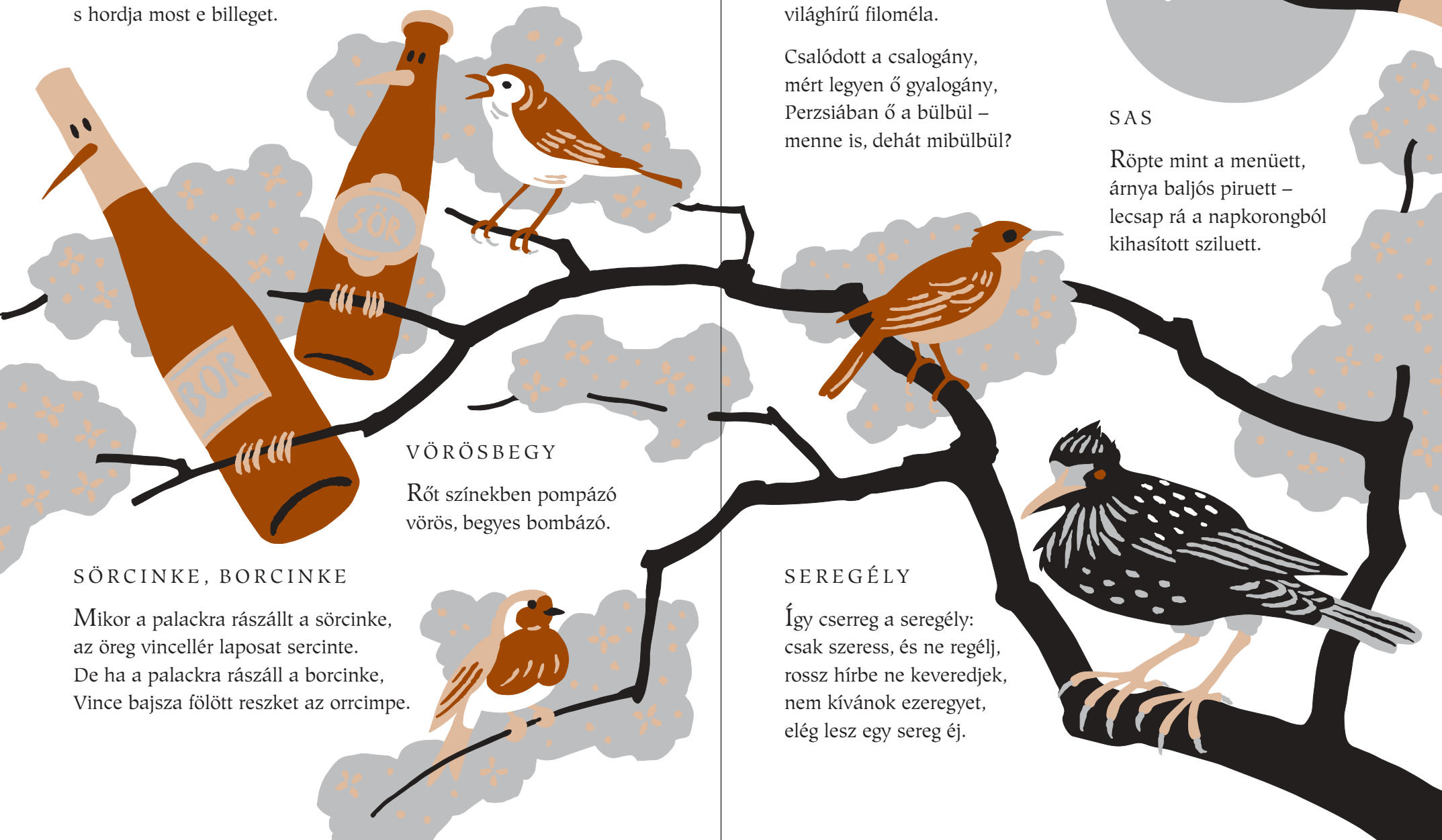
Rőt színekben pompázó
vörös, begyes bombázó.

SÖRCINKE, BORCINKE

Mikor a palackra rászállt a sörcinke,
az öreg vincellér laposat sercinte.
De ha a palackra rászáll a borcinke,
Vince bajsza fölött reszket az orrcimpe.

SEREGÉLY

Így cserreg a seregély:
csak szeress, és ne regélj,
rossz hírbe ne keveredjek,
nem kívánok ezeregyet,
elég lesz egy sereg éj.



PIKTOROK

Ólat fest a Bodri, lám:
valóságos Mondrián,
bár az ecsetkezelése
még egy kicsit slendrián.



Bika firkál. (Riasztó.)
Valóságos Bikasszó!
Dicsérem, mert vörös posztó
volna itt a pimasz szó.

Tintahal tusrajza dettó:
valóságos Tintorettó!
Neje épp azt számolgatja,
mennyi volt a tinta nettó.



Tojást fest a kokaska,
valóságos Kokoschka,
ámde műve nem ügyeschke,
szerintem csak okoschka.



Legszebb kép a delfiné, ki
valóságos Felvidéki:
vízfestéssel a kék tengert
lepingálni semmi néki!

SZARKA

Tolvaj szarka lopva cserreg:
antik gyűrű, óra, serleg...
„De amit a cinke csent – ő,
az valódi csinkvecsentő!”



SKARABEUSZ

– Ó, ha látnám, uramisten,
milyen is a piramis benn!
Te vagy itt az írástudó,
keresd meg a nyílást, Hugó!

– Erre mássz, hogy arra bejuss
(szól a másik skarabejus
és a társára kacsint:) –,
ne feledd a galacsint!

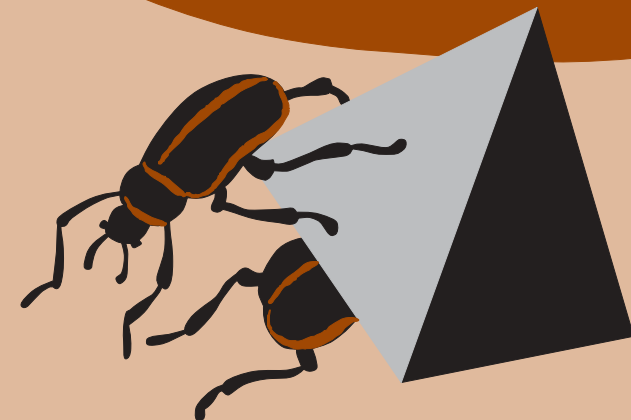


Gumitalp a topánkámon
(meg ne hallja Tutenkámon!),
s mázolok, ha kedvem támad,
hierogli falfirkákat.

Aki olvas, az ír is,
örül neki Ozírisz.

ÖRDÖG

Hogyha falra festik,
békén marad estig,
álmosak az esték,
jól jön egy kis festék,
elszabad a trafikig,
odaken egy graffitit.



KECSKERÍM

A torkosság, a pákoszt a hiba,
hogy felfordult a káposzttagida,

de ne sajnáld a beste korcsát:
fölfalta mind a kecsketorzsát!

A mennyben nem divat a pákoszt –
isten veled vacsora! Pá, koszt!

HASPÓK

Megjósolta a horoszkóp:
koplalni fog a Gerd, a Miska
(a russzista, a germanista):
a porosz és az orosz pók.

POSZÁTA

Pösze poszátának
kegyetlenül fáj a
csúza, reumája –
gyógynövény kell rája!

„Nini, egy kif egref
(máf főval pöfméte),
aki megkóftolja,
gyógyul a köfvénye!”

A DAKTILUSZ

Daktilusunk a múlt héten elbitangolt,
postásferi még látta. Hihetetlen:
pamacspofája többé nem vidít föl
talányos grimaszával.

Hitvány kis tollát sem lengeti a szellő,
a falragaszok visszhangtalan maradtak,
a tekintélyes daktiluszkópus csak
lemondóan legyintett.

Víziómban húsz kecses lábacsckája
hosszú kerítés mellett tétovázik,
s jaj, lecsap rá egy ádáz nyaktiluszt –
istenem, túl nem élném.

A csönd dermesztő. A négy lexikonból
összetákolt alom immár lakatlan.
feleségem nem néz rám, Dóruska
szája mindjárt legörbül.

Még most is látom: elmélázva baktat
a fürdőszobán át, maga alá húzva
tarajos farkát, óvatosan, nehogy
rácsukódjon az ajtó.

Csacsogó csőrét nem pótolja tévé,
sem rádió – családunk szegényebb lett.
Nem is lesz már nekünk daktilusunk
soha de soha többé.



SZFINX

Sajnálom a szfinxet:
nem jár többé szvinget.
Azt mondják e rokkantról:
betörte az orrát, merthogy
sebes tánc a rokk-and-roll.

HATTYÚ *

Ne vess, hattyú, a viccen,
perdülj szépen a spiccen,
ruhát ne végy moletttest –
így lesz szép a balettest!

* Gabi hattyúnak

BIKA VIADAL *

Békés lesz a torna mától:
táncot lejt két torreádor,
s ha tetszik e *paso doble*,
a bika egy pezót dob le.

* Devecserinek, a bikapártinak



PELIKÁN

Neccharisnya, csipkés kötény,
bálba megy ma minden gödény,
ez ám a vérbeli kánkán,
rúzs van a kis pelikánkán.



HABLEÁNY

Hableánynak adj bókot,
kapsz cserébe habcsókot,
tánca ezer habon ér át –
soha izzóbb habanérát!

Lenge fátyla habselyem,
habitusa rejtelem,
bájait szemeddel habzsold,
kell-e értékebb hab-zsold?

Habár ügyelj arra, hogy
beléje ne habarodj –
habókos a vén szatyor,
szörnyen sokat hablatyol.

VARIÁCIÓK EGY SÁRKÁNYRA

(Morálos)

Nem léphet fel operában
a hétfejű sárkány,
karrierjét kettétörte
szerelem és ármány –
hét fejével egy szözlamban
kinn dalol a járdán.

(Koráros)

Kórusban lép fel a sárkány,
muzikális, mint egy sármány.
Örül az igazgató:
egy pénzért hét basszust kap –
kár, hogy ellenpólusnak
hét banya is kórustag.

(Kodályos)

Sárkányfej. Lenyesték. Osonok a karddal:
serkenj fel, kegyes nép, mosolyog a hajnal!

SÁRKÁNY*

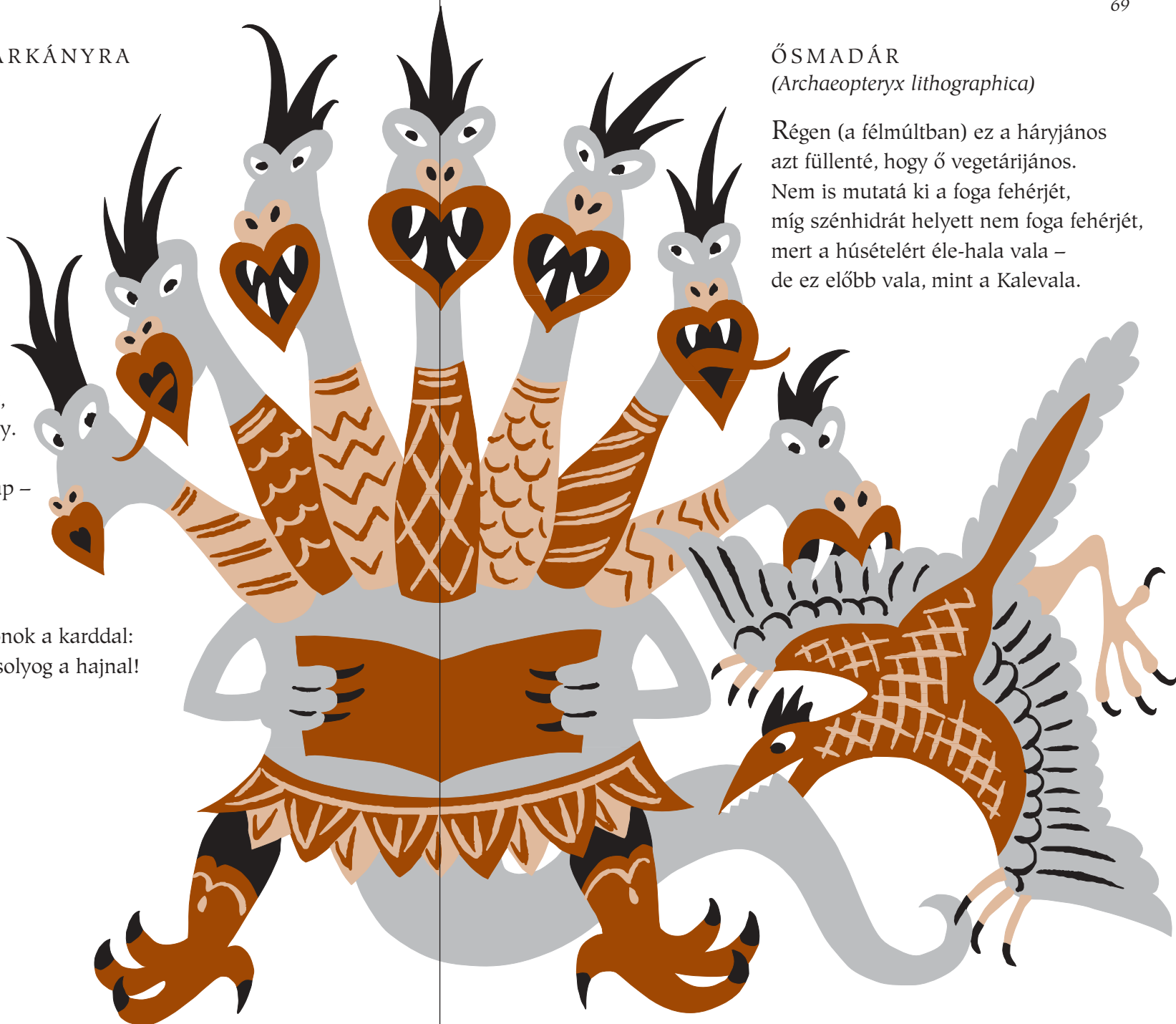
Fekete az ablakpárkány,
ott bagózik a kis sárkány.
Hét fejével tűzokádik –
s esze nélkül tűz a kádig.

* Devecseri nyomán

ŐSMADÁR

(Archaeopteryx lithographica)

Régen (a félmúltban) ez a háryjános
azt füllenté, hogy ő vegetáriános.
Nem is mutatá ki a foga fehérjét,
míg szénhidrát helyett nem foga fehérjét,
mert a húsételért éle-hala vala –
de ez előbb vala, mint a Kalevala.



Parkban egy kis szoborka:
bronzba öntött boszorka.

Régen került már oda,
patinás a vasfoga.

Az éjszaka végtelen,
a játszótér néptelen,
pöttöm Pisti, dundi Pál
paplan alatt szundikál.

Vihar veri a parkot itt,
ordas szélvész acsarkodik,
harangot az orkán kongat:
ma van a boszorkányszombat!

A harangszó zengedez,
a boszorka éledez,
talapzatról kecmereg,
önmagának tetszeleg,

rendbe hozza figuráját,
kendőjét és frizuráját,
mert az összkép hú, de rossz, ha
vasorrát nem púderozza.

Luciferes porcelán,
víz teához forrsz-e mán,
hol az ibrik?... fél egy lett –
mindjárt itt a nőegylet!

Ámde amíg elidőz,
pizsamában jön a csősz,
s rázendít a vétóra,
merthogy mindjárt

– két óra!

„Mit néz rám ilyen szemekkel?
Nyáron előbb csöng a vekker,
azért van a vasárnap,
a parkőr is lazválhat,

isten áldja meg ken'teket,
reggel hétig – csendrendelet!”
A boszorka pityereg:
máskor jobban figyelek,

soha-soha ilyen blamázs,
mit szól majd a Banyatanács?
Mit szól majd a Baba Jaga?!
„Ez, kérem, a maga baja.”



A MACSKAZONGORA*

Az instrumentum fémpedálja surrog,
tizenkét macska önfeledten kurrog,
mert mi vagyunk itt a zongorahúrok,
mmmi áááááááám!

Fekete kandúr billentyűje ében;
fehér cicuskát elefántcsont ér el,
és nem fontos, hogy a kottában éppen
mmmi ááááááááll!

Dús farkunkat, mely érzelmekben gazdag,
rángatja egy-egy muzikális madzag,
s mi lesz a bér? A kornyikáló kasztnak
mmmi jáááááááááá!

Azt firtatod, hogy mért vonzó e pálya,
hol farkunk végít kőckötél cibálja?
Hát széphangzása, eufóniája
mmmiáááááááááán!

** Ráth-Végh István kultúrhistóriájából*

HIÉNASZERENÁD

A völgyben meglegyint áradó illatod,
éji hiéna halkán oson.
Ó, hölgyem, gyer' megint, válasszunk csillagot,
hadd vonítunk rá dallamoson.

BÖGŐMAJOM
(Pörformansz)

Violínmajom fűrészel hasábfán,
klavírmajom kíséri írógépen,
bögőmajom szól basszusban: „um-tat-ta...”

Isten majmai lassan őrülnék –
de a közönséget már ez is untatta.



KAZUÁR

- Halló, itt holló. Jaguár?
- Nem kérem, itt a kazuár.
- Brazíliában grasszálgat?
- Nincs módja rá egy ausztrálnak.
- Felmenői ragadozók?
- Nem, csak növényt falatozók.
- De legalább négy a lába?
- Ritkaság vón' ez madárba'.
- Bocs, téves (hogy az ördög vinn' el)!
- Örülök, hogy a többi stimmel.



GAVIÁL

Nagy ínyenc a gaviál,
horgászik a Gangeszbe':
hátha jön egy kaviár!
(Szerintem ez téveszme.)

ALIGÁTOR

- Hüllővadászban mi az, ami gátol?
- Tán hogy nem akad egy fia aligátor
Csömöri útig a Filatori gáttól.

SZIÁMI ELEFÁNT

- Ez itt kérem Viet?
- Nám!
- Burma?
- Nám!
- Laosz?
- Nám!
- Bocsánat,
el vagyok thájolva.

SZIBÉRIAI TIGRIS

Ha a tigris kibírja,
nem is hideg Szibírja;
hűvösebb, mint Mexikó –
de majd ő is megszoki.

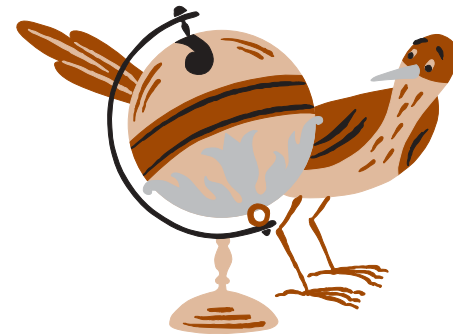


IV.

FILO-MÉLA *

Kedvencem az almás rétes,
ámde tölteléke kétes,
rájöttem, én ütődött:
nem alma, csak süttötök!

Hát ennek a fele sem vicc,
bizony rosszul tudja Leibnicc:
amíg ilyen tök e rétes,
a világ sem tökelétes.



** A szkeptikus bölcsészmadár töprengéseiből*

FÉLMAJMOK

A félmajom félárva,
párnája csak félpárna,
paplana csak félpaplan,
a helyzete méltatlan.

A fán, amerre én lakom,
nem élhet már, csak félmajom,
mert nincs neki, csak bal fele,
hát balkézről tör felfele,
vagy akit balról kobra mart,
csak jobbra lát és jobbra tart,
vagy lábatlan és fejnehéz,
vagy fejvesztetten mennybe néz:
farkát az ágra tekeré,
és csüng deréktől lefelé,
csak álma surran, mint e gyík...

Ugyan mitől fél mindegyik?

GALLÉROS PÁVIÁN (iff.)

Pironkodva égtem hátul,
no de ennek vége mátul!
Ha már nyakamon a gallér,
én vagyok itt a gavallér!

MANDRILL

Túl az Óperencián,
majomkonferencián
az érveket veszik sorra,
a mandrillnak... hm... az orra
mitől ilyen encián.

GYŰRŰSFARKÚ
MAKI (lemur)

Szeretöm egy makimajom,
de egyébként semmi bajom.
Imádlak, lemur!
Liebe! Love! L'amour!



ŐZ

Szenderedj el, éber lelkem,
légy ma őz az Édenkertben!
A tigris nem tombol. Dalra
fakad, s hív a domboldalra:
nézd, mily árnyas lanka int,
szedd az álmos kankalint...

LEOPÁRD

Vakaródzik és morcos, tétova,
bántja bőrét a foltos tetova.
Jól kibabráltak veled, leopárd –
de óvlak tőle, hogy leoperáld.

LECSÓMADÁR

Paradicsommadár az anyja,
papája paprikamadár.
A csőre csípős.
Magtalan.

PARADICSOMMADÁR

Védjegyem a Paradicsom,
senki meg ne haragícson,
én vagyok a Színek Ura –
megillet a színekura.*

* © Karinthy

JAGUÁR

Túl szelídek már a többi jaguárok,
no hát én időnként példát statuálok.
Meglát a törzsfőnök, Ipekakuána,
azt se tudja szegény, mibe kakuána:
jobbról van-e árok... avagy bal-e árok...
Mondom neki: „hé, ez nem a Baleárok!”

ANAKONDA

Nincs a tóban anakonda,
sohasem jár arra piton –
gyűjteményemet naponta
egyikkel sem gyarapítom.

KRAMPUSZ

Ha én kácsa volnék
(lehetőleg gácsér),
nem küldözgetnének
engem a virgácsér’.

Pucéran mennék a
tóra lubickolni,
nem kéne folyton a
pofám subickolni.



BAZILISZKUSZ

Baromfi, de párkánymagas:
bazi nagy a sárkánykakas,
minden alkatrésze bazi
(ebből látszik, hogy igazi).

Bazi fején mérges paréj:
bazi piros kakastaréj,

bazi csőre, bazi karma
szemed mindjárt kikaparja,

bazi tolla, bazi szárnya,
fejed mindjárt lekaszálja,

kígyófarkán bazi túske,
hogy az alfeledbe üsse,

bazi gőze kéndioxid,
ha rádlehel, égni fogsz itt,

zöld szemének bazi lika
fénylik, mint a bazilika,

ó jaj, itt a baziliskusz –
ha eszed van, hazaiszkolsz!

KÉTFEJŰ SAS

Sasfészekben elavultam,
már csak port törölök a Burgban.
A griff meg a főnixszel
minden padlót fölvikszel.

HERMELIN

Hermelines palástba'
érzékeny a blamázsra.
Korholja a hódokat:
„Uralkodót sosem illet
bírálat, csak hódolat.”



GYURGYALAG

Szól az Isten: „Gyurgyalag,
mily anyagból gyúrjalak?!”

Agyar, sörény, mancs – és kész is
az ebadta gyurgyalag!”
(A Teremtő gyakran alkot
ilyen hebehurgyalag.)

Sír a madár: no de Mester,
hogy repüljek ilyen testtel?!”

Mond az Úr egy teremtetét,
mint huszár, ha verbuválják,
s fölbiggyeszti ezeréves
háromszögű ókuláját:

„Nem passzolnak rád e tárgyak...?!
Jesszusom, hisz te madár vagy!”

Krucifix! Bár kedvem volna
szent sarummal tiporni rád,
kijavítlak – ha a szemész
felír plusz két dioptriát.

Az áldóját, gyurgyalag –
téged is el... szúrtaalak!”



SZENTJÁNOSBOGÁR

Botorkál az ész, a kába
bokrok közt az éjszakába'.
Hol a fény, mely átoson,
merre kószálsz, Jánosom?

Feltűnik egy kandeláber,
cipeli egy sanda páter.
Lába alól kriptonégő
szűrődik a kriptamélyből.

Az esőben neon ázik –
de csak szimpla neonácik.
Akinek van dinamója,
a vaksikat kirabó'ja.

Sötét a rét, sáros, kopár,
hol kujtorogsz, Jánosbogár?
A te fényed halogén,
érte élek-halok én.

SZALAMANDRA

Izzó képernyőn tekereg elő
gyíktestével a foltos szalamandra.
Nyálkás mosolyát nem fogja a tűz:

*„Minden Titok a szalamandra Titka!
Sanda professzor hiába sunyít,
tétéleit hiába malterozza
s köntörfalazza matematikába,
az csak habarcs...! Az én művem: elixír!*

*Fel hát kalandra, hív a szalamandra –
bár Titkos Törvény Tiltja, hogy Tudását
Terjessze, Tehát Tetemes a Tandíj...”*

...s hallgatja őt a tágra nyílt szemű,
gyanútalan Énteő Mitiők.

FEHÉR EGÉR

Egybecsúsznak az Egésszel a Részek,
mikor Trémensz, a fehér egér részeg.
Poharam feldől, könnyem elered:
„Pincér... kérek egy józan egeret...”

CSIGA

Elkésik a randevúról,
akármicsinál is,
mert a mezőn nincs fiáker,
batár, vicinális.

MÉH

Ha nektárral jó a kertbül,
örömében táncra perdül,
de ha hervadnak a rózsák,
szíve nehéz, mint a sózsák.



RIGÓ*

Úgy formálja füttyre csórit,
hogy még csak nem is csücsőrit.
Fölösleges már a kóta:
kívülről megy tavaly óta.

Noha fentről messze kilát,
füttyül rá az egész világ:
„mit pislog a fa csúcsáról,
hogyha senkit sem ócsárol?!”

* Béla rigónak

KATINKABOGÁR

Piros a kabátka,
piros a kapucni,
hogyha ki nem tárod,
vajon hogyan jutsz ki?

Bontsd ki piros szárnyad,
tavaszi ruhád, mely
meglegyinti arcom –
s még soká ne szállj el.

SIKETFAJD

Ahol zeng a hallali,
nem jó nagyothallani,
s balszerencsés, aki dürrög,
amikor a puska durrog.

Így, ha agár üget majd ott,
értesítsd a süket fajdot,
csöndben issza ő a sörét,
s nem hallja, ha jó a sörét.

SÜN

Ma égi bájjal mennydörög,
a sün a földön sündörög,
zaklatja hűvös intelem,
hallgatja sűnös-süntelen:

„Baleset számos kóbor sünt ér,
ha jó a kutya, zsaru, sintér!”



STRUCC

Ha már felnőtt strucc volnék,
apámmal is struccolnék,
dacolva az intelmekkel
virradatig lumpolnék.

Ettől tilt el engemet
az atyai rendelet:
kora este szégyenszemre
a tyúkokkal fekhettek.



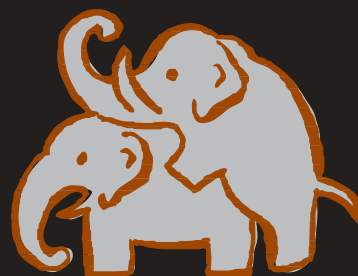
TEHÉN

Némely tehénnek párja nem lesz bika:
pásztorórára várja egy lesbika.
Erénycsősz, hogyha csalitban őgyeleg,
találhat olykor szarvak közt tőgyeket.



INDIAI ELEFÁNT

Várjunk, míg Bombayban hó lesz,
meglásd babám, bombajó lesz,
hárman megyünk ám az útra:
te meg én – s a Káma Szútra!



CINCÉR

Én nem tenném semmi kincsér':
szöcskét vesz el a hőscincér,
holnap lesz a mezei nász –
hát ez bizony mezaliánsz.

MARABU

Máma ebbe, holnap abba
szerelmes a marabu.
„Van éppen egy szabad estém –
vajon ki ejt ma rabú?”



BÖLÖMBIKA

Ha egy bika már csak bölöm,
a tehénnek nem nagy öröm.
Kell a gyökér, kell a ginzeng –
és a nász dal is megín' zeng!

TUDOM, HOGY LÉTEZIK TARKALÓ

Agyam portása, a tudat szabotált,
és beengedett egy tucat babonát.

Hittem s rettegettem a Feketemacskát:
fröcskölte rám a balszerencse mocskát
az úttesten, ha átszaladt előttem
(bár néha szentelt kavicssal lelőttem).

De már tudom, hogy létezik Tarkaló,
égi szerencse rétjein nyargaló.
Nem „ló” és „tarka”, mint a nyegle mének,
de Tarkaló! – az egysége a lényeg!
Misztérium ő! Nem Okozat, de Ok!
Nem értik őt a szerencselovagok.

Ő csupa tarkalóság:
csak szeretet és jóság.

Szerencsepatkójával jól belevés
a Feketébe, hogy lóg a bele, és
(hol a tüzet a sátán maga szítja)
sötét lelkét a poklokra taszítja!

Égboltról akkor földre száll a felhő,
és talán az én házamba is eljő
(ha testet ölt) a *Tarkalófia* –

de az egy másik széphistória.



LAJHÁR

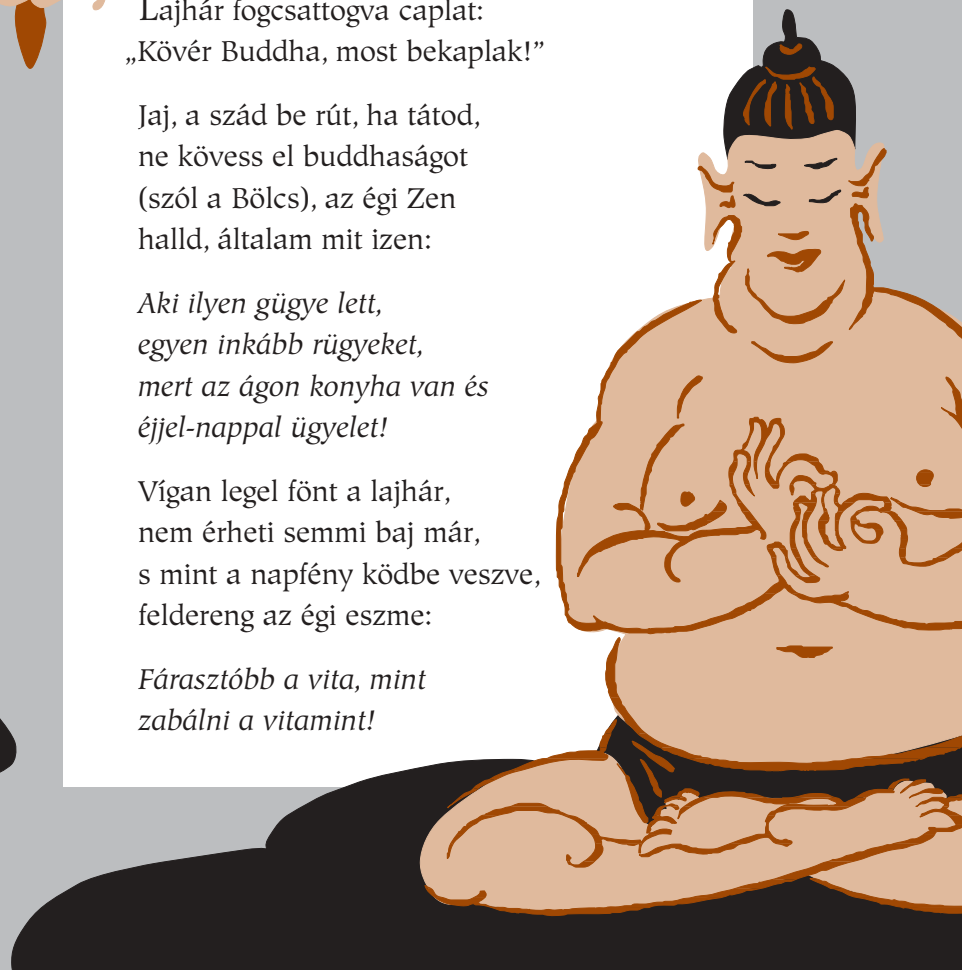
Lajhár fogcsattogva caplat:
„Kövér Buddha, most bekaplak!”

Jaj, a szád be rút, ha tátod,
ne kövess el buddhaságot
(szól a Bölcs), az égi Zen
halld, általam mit izen:

*Aki ilyen gügye lett,
egyen inkább rügyeket,
mert az ágon konyha van és
éjjel-nappal ügyelet!*

Vígan legel fönt a lajhár,
nem érheti semmi baj már,
s mint a napfény ködbe veszve,
feldereng az égi eszme:

*Fárasztóbb a vita, mint
zabálni a vitamint!*



PÁN

Hét fán füttyül a nagy Pán füttyülője
(a nimfa mégis menekül előle).

Antik mellszobrán, eme pogány hermán
kiütközik a pánszláv, a pángermán.

BAKKHOSZ

Ógörög nép mit sem drágáll:
kecskeünnep legyen trágár!
Jó az isten bakja már,
nyomában az egész város
eszik-iszik, bakkhanál.

Kurjongatva lépked Bakkhosz,
gerjedelme épp egy bakhossz.
Azt fújja e dallos, hogy:
„Illesse meg a királyt, de
népét is a phallosjog!”

NIMFA

„Mániáimhoz ez úton keresek
Hektorokat és Herkuleseket.
Pályázhat még a többi görög bajnok –
de kíméljenek a szatírok, faunok.”

KÁNTAUR

Kántálásával sörényeket borzolt.
Amúgy sem szívelték a telivérek,
zavarta őket a félemelet-többslet.

Elvonult hát az istállók zajától,
a patás, profán, pórias tömegtől,
abrakja sáska, méz lett és fakéreg.

Zsolozsmája ma szépséges zene.

Az éj szavát sosem mocskolja be,
de hajnaltájt, mikor már nem világít
csupán a leges-legutolsó csillag,

távoli pirkadatokban lekottázott
bűvös dallammal: kukorékolással
dicsőíti a Minden Lovak Urát.



PETYMEG

Egy
petty
meg
egy
petty:
így
megy
a
pety-
meg.

Ha
még
egy
pety-
meg:
ak-
kor
már
kety-
meg.

A BOZSEMOJ

Menyét nem surran sosem oly
nesztelen, mint az éj kalóza,
a ragadozó bozsemoj.

Kontúrja reggel sose volt:
a hold- és napfogyatkozások,
árnyékok sziklán, kárpiton –
ők rajzolják ki bozsemojt.

Lesőhelye az ágy lábánál,
vagy még inkább a kispárnánál –
ott settenkedik valahol,
foga-körme neki: a hangja,
azzal zsákmányol bozsemoj.

Hajnalig mormol, duruzsol,
monoton *hókuszpókuszol*,
és hadovál és *hamukál*
és félszavakat bazsevál
a hipnotikus bozsemoj.

Gyertyát égetek hát azért,
de mi lesz, ha egy pirkadatkor
kibőjtöli a gyertyafényt,

és alakját a derengésben felismerem...
Ments meg tőle, én istenem, jóistenem.

SZELLEM

A szellem, ó, az pompás állapot,
de lásd burkát, a lompos állatot.
Ha toporzékol és dobál e test,
ne oktasd folyton. Játssz vele. Etesd.

TEST

Itt nemrég egy fád test állt,
amit apád rádtestált.
Szeleme már eszmélt, ám
bedöglött a teszt példány.

LÉLEK

Öt lelkem van: egy bölcs, de csenevész,
s egy dőre, melynek duzzad a bicepsze,
a harmadik a pénzbe belevész,
a negyedik meg reszket, hogy fizetsz-e,
az ötödik vén, cinikus kaján –
jaj, melyik vagyok én az öt közül...?
Kopogtatok a Kékség Kapuján,
s talán mind az öt lelkem üdvözülni.

A LÉLEK, AZ EGY
PICINY HALACSKA

A lélek, az egy piciny halacsk:
tenger mélyéről küldött üzenet.
Lehalásszák őt és konzerválják
hajókra épült, füstös üzemek.

Feszes hálók közt idegen bárka,
galád zughorgász mikor áthalad,
dühös matrózok szórnak fejére
döglött halat és döglött átkokat.

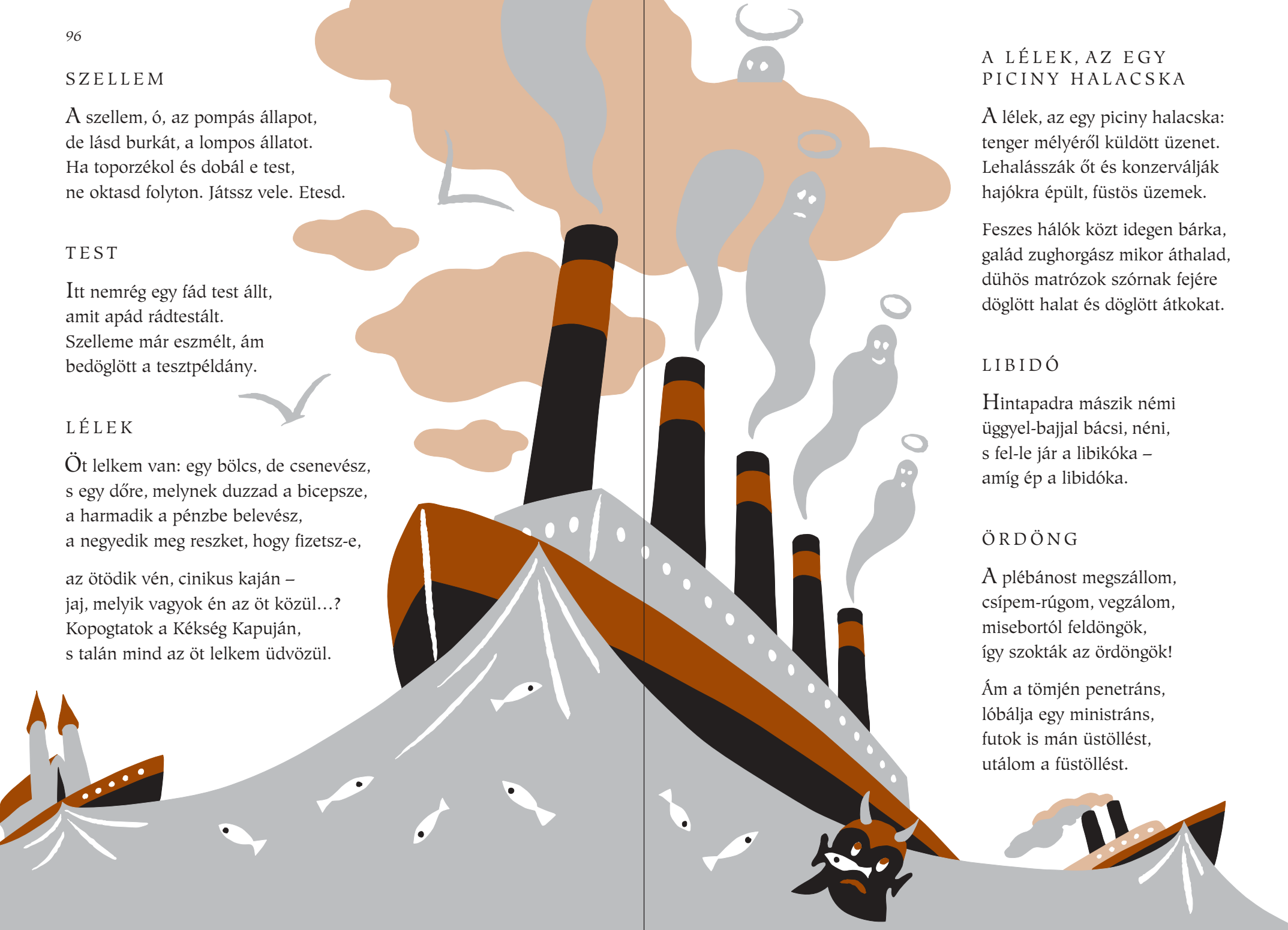
LIBIDÓ

Hintapadra mászik némi
üggyl-bajjal bácsi, néni,
s fel-le jár a libikóka –
amíg ép a libidóka.

ÖRDÖNG

A plébánost megszállom,
csípem-rúgom, vegzálom,
misebortól feldöngök,
így szokták az ördöngök!

Ám a tömjén penetráns,
lóbálja egy ministráns,
futok is mán üstöllést,
utálom a füstöllést.



HIPPOKRAMPUSZ

A fejemben van egy bambusz,
s hopp, amikor rím kellene,
ráugrik a hippokrampusz.

Hopp a Tarzán, hipp a Rambó,
s dobog, nyerít, nyargalódzik
ötven ló a hippodrambó'.

Lármás sziúk, irokézek...
Szándékosan ordibálnak?
Már-már illet hipotézek.

Hippokrampusz szipog szegény,
megjátssza, hogy sajnál engem
az álszent kis hipokretén.

Szabadulnék tőle grátisz,
rohanok a rendelőbe:
segíts, ó nagy Hippokrátisz,

a fejemben van egy kondér,
főlk benne... jó érzés, hogy
mégsem vagyok hipochondér.



RÉZBŐRŰ

Hírét vette minap a Kongresszus
rézbőrűek villonganak a határon
hát ez igazán kínos micsináljunk
törzsfő váljon le vagy inkább a főtrzs
törvény vagy inkább kerékbe törvény
a legjobb tüstént ratifi

ratifi

ra•ta•ta•ta•tatifi

aztán majdsak lesz valahogy



MIKULÁS

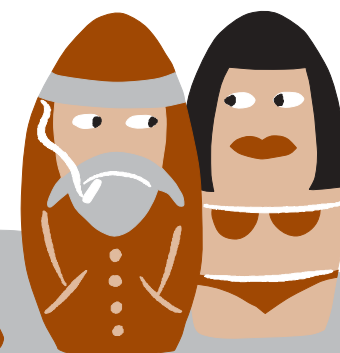
Porcukorral tele zsákom
kiasadt egy jeges ágon,
szánom fennakadt a vámon –
nem jöhetek. Szánom-bánom.

ANGYAL

Nem boldogult
harsonával, lanttal –
őrangyal lett.
Őrző-védő angyal.

TÉLAPÓ

Hull a pelyhes vatta-hó,
a Télapó vad tahó,
nem játssza a püspököt:
krákogja a füstködöt,
kóvályognak angyalok,
másnaposan kancsalok,
fogadják a kanpuszit,
Mikulástól krampuszig.



KEGYENCEK

A hadnép ütközetre készül,
szökell a kürt, a ló rivall,
a király arca elsötétül:
„Egek! Mi lesz a Lórial?!”

Az ellentábor csendje döbrent,
hisz rettegik a vad csatát;
a trónbitorló azon töpreng,
maradt-e otthon macskatáp.

PAPAGÁJ

Pál testvér, akit az összes
monostorból kicsukának,
azon töpreng, hívhatja-e
papagáját Pityukának.

Formális a pap aggálya,
hiszen nincs is papagája.

RÁGCSÁLÓ

Félek a szárnyaktól	ölébe vett engem
és a karmoktól,	Félelem-Isten,
félek az árnyaktól	nem kell hát rettegnem
és a barmoktól,	azt, aki nincsen.

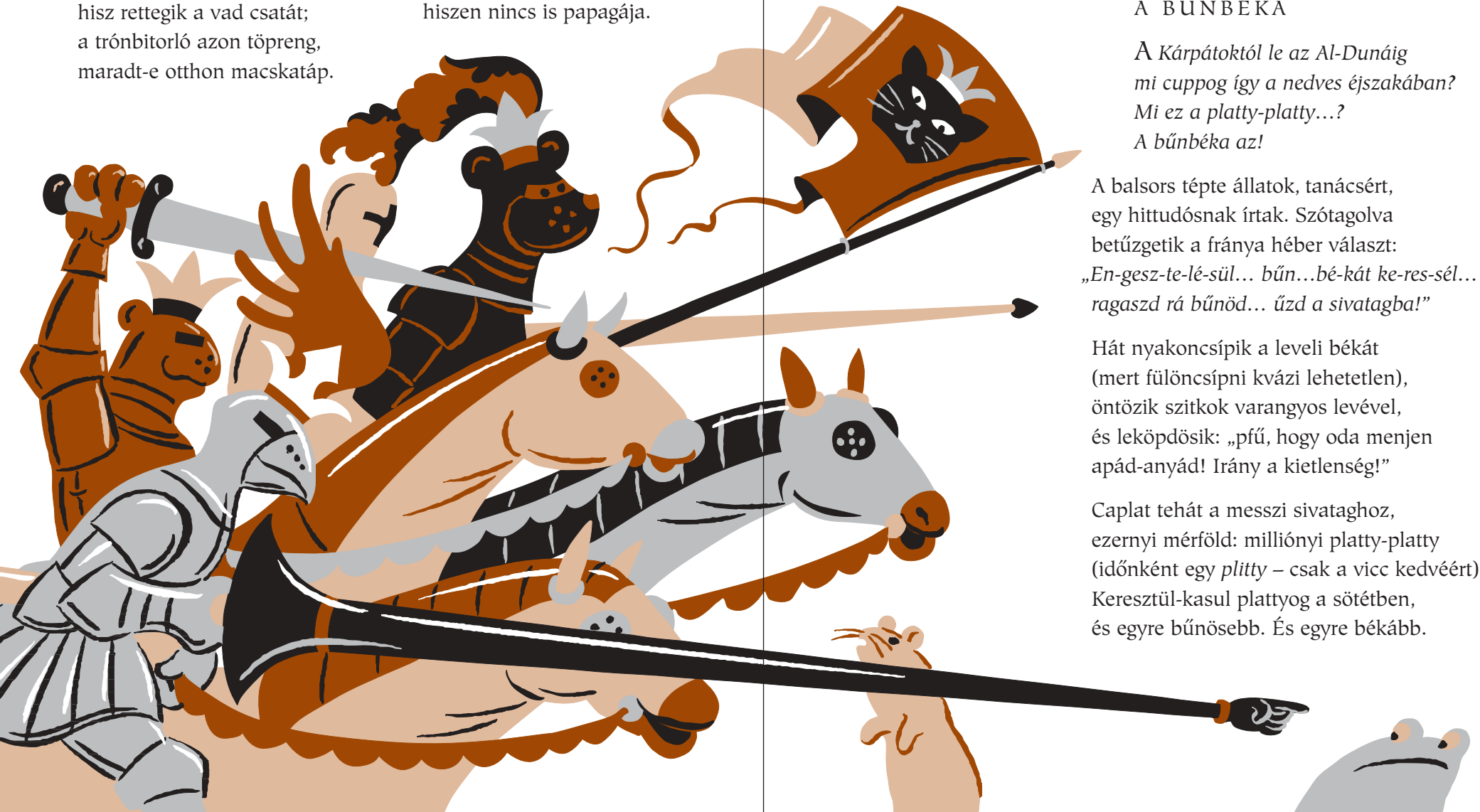
A BŰNBÉKA

*A Kárpátoktól le az Al-Dunáig
mi cuppog így a nedves éjszakában?
Mi ez a platty-platty...?
A bűnbéka az!*

A balsors tépte állatok, tanácsért,
egy hittudósnak írtak. Szótagolva
betűzgetik a fránya héber választ:
„En-gesz-te-lé-sül... bűn...bé-kát ke-res-sél...
ragaszd rá bűnöd... űzd a sivatagba!”

Hát nyakoncsípi a leveli békát
(mert fülöncsípni kvázi lehetetlen),
öntözik szitkok varangyos levével,
és leköpdösik: „pfű, hogy oda menjen
apád-anyád! Irány a kietlenség!”

Caplat tehát a messzi sivataghoz,
ezernyi mérföld: milliónyi platty-platty
(időnként egy plitty – csak a vicc kedvéért).
Keresztül-kasul plattyog a sötétben,
és egyre bűnösebb. És egyre békább.



V.

ŐSEMBER

Erdő szélén van egy csertölgy,
ott lakik egy őseember-hölgy,
szeretőm, a Homin Ida –
tudja egész Neandervölgy.



ÁLLATOK

Nosza körém gyűljetek,
engem ünnepeljete,
a természet nem csak tort ád –
hozzátok már azt a tortát!



Míg a részem majszolom,
életútam rajzolom
Ádámtól és Évátoktól,
áldástól és hév átoktól.

Tojánhéj az ülepemen,
s íme, máris tülekedem,
éhes csőröm kéreget:
nékem add a férgeket!

Ezer öröm, ezer ürom:
kérges karmom köszörülöm,
s mert a rétig a gaz ellát,
űzöm vérig a gazellát!

Más a helyszín, más a dátum,
azt rendeli most a fátum:
vörös farkas rám vadásszon!
(Úgy döntök, hogy fára mászom.)

Mi lelt, talán tüzet ettem?
Ívtam, hágtam, üzekedtem,
s ha már nagyon hiányoltam,
rossz tetőkön nyivákoltam.

Hej, varangyos, léha múltam!
Orromat moslékba túrtam,
s volt már szentelt abrakom, ám
gyakran nem telt zabra, komám!

Fogam csaknem odahagytam,
faodumba berohantam,
odvas lett agyaram ottan –
sokasodtam, gyarapodtam.

Gyűljetek körém karéjban,
s mormolássza a kar: „*éj van...*”
Kített a hold. Állatok,
itt alszom ma nálatok.

RINOCAURUSZ

Egy mélyen illuminált rinocaurusz
az ötóriai triász után
tétován bóklászott a Jura-parkban.
Érezte, hiba van a kréta körül,
és mint született jurátushoz illik,
ékes latin szavakkal meditált:

„*De facto* eltévedtem, viszont
de jura nem találok ki innen.
No ebből elég volt.

Az egész világ egy nagy bűdös spílberg!
Már csak a lelkemre, a szellememre
lesz gondom eztán, agyó bodibilding,
elindulok a damaszkuszi úton,
s leszek dinoszauruszból dinopaulusz.”

NESSIE

Bámul Jancsi, Juliska,
sok szörnyeteg turista.
Ha mindenki legugó't,
kirángatom a dugót,
lefolyik a Loch Ness,
fenekén egy luk lesz.

PANDA

Vaklárma volt, handabanda,
hogy kipusztul majd a panda.
Nem kerülhet mancs a hantra –
megírta a Pancsatantra!

MAMMUT

Koros volt a mammut,
harisnyája pammut,
végül már mammutnak
mondotta a hammut.

MIMIKRI

Oly észrevétlen járt-kelt a mimikri,
hogy keresztülment rajta egy bicikli.
Ő volt utolsó példánya e fajnak,
véle tehát a mimikrik kihaltak.

CERKÓF

A cerkóf az ágról függvén
rádőbbsent, hogy ő egy függvény:
X-tengelye visz ki lombra,
s a fatörzs az ipszilonja.

Hanem épp egy esztendeje
letörött az X-tengelye.
„Hej, hogy az a – ordibá'ta –
magasságos ordináta...!”

ORÁNGUTÁN*

Megy az autó, dobál bután,
s megáll nyomban Horány után.
„Gáz van – szól az orángután –,
kifogyott a propán-bután.”

* Devecseri nyomán

GORILLA

Gondolkodik. Rodin szobrához
ő volt a modell.
Tekintetében önvád: „*vajon
hol rontottam el?*”

CSIMPÁNZ

Ha szorít a zakód, csimpánz,
szaladgálj is, ne csak hintázz!
Kihízod, ha ebben zabá'sz,
elszabta az emberszabász,
rajta majom, le a fáról –
vár a bátyád, Darwin Károly!

„Hogy az ember a fivérem?!
Ünnepélyesen kikérem!
Nem én vagyok rasszista:
te nem férsz a klasszisba,
minek másztál le a fáról –
csókoltatlak, Darwin Károly!”



NEANDER

*A Könyomatos szerkesztőségének,
helyben, azaz völgyben*

Százezeréves kultúránk a tét,
mindaz, ami Neanderfejérvár
óta közös és oszthatatlan kincsünk,
s amit idegen völgyek széljárása
ha nem vigyázunk, könnyen elsöpörhet.
Óvjátok hát az örökbecsű eszmét:
magasztos esti farkocogtató és
fejbillegető ceremóniánkat,
a csontünnepi páros körberágóst,
s a fárafel-fárölle misztériumot,
amely nélkül lelkét veszti a Barlang!

*Az ügryhöz illő mély megrendüléssel
Völgyi B. Leander szemleíró
Felsőüregsor kettő, jobbközép*

BIKA

Tülkös szarvad tépi-gyilkolja a lombot,
horkantásodtól tuskóvá dermed a farkas.
Merre vonulsz, ó Patás Rettenet?

*„Csatal Hüyük felé veszem kevély utam,
a sártapasztó, lármás, kődobáló állat
hangyaboly-odujához, mivel fatönkre hordta
hat fivérem fejét, s ugrándozik előtte,*

*dühödt súlyom ledönti a száraz agyagtúrást,
tülkös szarvam szétdúlja az émelyítő halmot,
patám redves porrá zúzza a csontszilánkot,
hadd lobbanjon, ha majd rátalál a villám!”*

Nyolc évezred patája dübörgött el a földön,
nyolcezer évnek horkantása halt el –
Csatal Hüyük romjai lélegzetet vesznek.
Favázra hordott, szikkadt vályogfalak közt
mintha csak épp most ácsolnák a szentélyt:

a Rettegés és Imádat legdicsőbb oszlopán
hat istenkoponya mereszi tülkös szarvát,
hetediknek a legszebb, a legnagyobb is
ott hever már az oltár előtt a földön,
féltő kezek díszítik, illő áldozatra.

VÍZIDISZNÓ

Tavaszdodik. A vízidisznó
evez a bős Amazonáson.
Ott evickél a pereputtya:
„emez a vóm – amaz a nászom.”



SZARVAS

Izzik a nyár, felhőt űz,
szarvas riad: „Erdőtűz!”
Nem is várja végig versem,
tovaszalad félig nyersen.



SZÉNCINKE

Mikor minden égszínkék,
dicsérik a széncinkék.
Meglátván az Ősz ingét
elnémulnak. Őszinték.

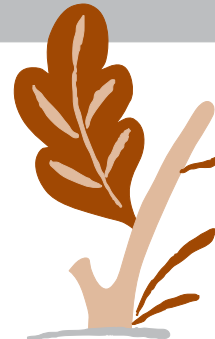
JEGESMEDVE

Vacogtam az orosz télben,
oly fagyos volt Alaszka,
de hogy megvették a jenkit,
nincs már okom panaszra.



TÚLÉLŐ

Haláloz a tavasz-nyár-ősz-tél...
Ha látod, hogy havaz', már győztél!



MAJOMEMBER

Mióta van banán is,
az élete banális,
mert a cserje az ebédlő,
töve meg a kanális.

Mióta van fatál is,
az élete fatális,
ha leguggol, fülöncsípik,
akárhová... trafál is.

KAKADU

Részeg majmon a bölcs nevet:
nem iszom, csak gyümölcslevet!
De most futás, *tempo giusto*,
szabadulnom kell a dzsúsztó'.

ETOLÓGUS

Állatiskolában
már senki se lógós,
amióta ott tanít a
híres etológus.

Belép a terembe,
kutya (se) jelenti:
„osztálylétszám harminchárom,
nem hiányzik senki”.

Ha a nyúl szaladgál,
ha ugrál a mókus,
nem tolja le egyiket sem,
nem oly letológus.

Ötöst kap a foka,
jutalmat a rozmár,
az iskola csupa móka,
nem is olyan rossz már.

Kalimpál a lúd is,
fölugrik a padra:
„ugye ma is tanít minket
táncra-illettanra?”

Legyen jámbor óhaj,
netán epilógus:
bárcsak humán osztályban is
volna etológus!



A HEGYI GORILLA BÚCSÚJA

Ha egyszer már a halál mángorolna
(és lomha lelkem tényleg vándorolna),
eltűnődnék, hogy mit tervez a Gazda,

hogy elindít-e még egy új csapáson.
Türelmesen kupor'gva lenn a gazba',
keresztretjvény-fűszálakat bogozva
találgatnám, hogyan lesz folytatásom.

Pillantásom nem éppen messzehordó.
Modellt kreáljak? Konstruáljak álmot?
Koncentráljak, míg békém elszivárog?
Meresztem bütykös ujjam: *ecce homo!*

Nyugalmam őrzik bambuszok, liánok.
Találkozunk, ha Te is megpihensz –
no isten áldjon, *homo sapiens*.



TARTALOMJEGYZÉK

Minden címsor évelő: nincs hozzájuk névelő!

Aktakukac	55	Csataló	36
Aligátor	74	Csiga	86
Anakonda	81	Csilpcsalp füzike	60
Angolna → Elektromos		Csimpánz	109
Angyal	99	Csótány	22
Anti-fóna	58	Dakszli	29
Armadilló	25	Daktilusz	65
Atka	23	Denevér	9
Ájtatos manó	21	Disznó	28
Állatok	104	Doktorhal	33
Bacilus	22	Egér	35
Bagoly	51	Egysejtű	5
Bakkhosz	92	Elefánt	52
Baktérium	11	Elektromos angolna	19
Balfácán	55	Ellenponty → Antifóna	
Barrakuda	32	Etológus	115
Baziliskusz	82	Ezópusz	27
Bábel	34	Éjjeli pillangó	55
Bárány	51	Farkas	20
Béka	7	Fehér egér	85
Bika	111	Félmajmok	79
Bikaviadal	66	Filo-méla	77
Birka	50	Fókaiskola	16
Borcinke → sörcinke		Fő hajtások	6
Borz	14	Földikutya → prérikutya	
Boszorka	70	Fülemüle	61
Bozsemoj	95	Galamb	8
Bölömbika	89	Galléros pávián	78
Bógómajom	73	Gaviál	74
Brehm első törvénye → a hátlapon		Gebe	36
Búbos vöcsök	16	Gepárd	56
Bundák	44	Gém	7
Busó	46	Gorilla	109
Bűnbéka	101	Görény	52
Cápa	25	Grizzlymedve	21
Cecelégy	40	Gyurgyalag	83
Cerkóf	108	Gyűrűsfarkú maki	78
Cigányhal	33	Hableány	67
Cincér	89	Halikra	19
Csaliféreg	19	Hangya	47
		Haspók	64

Hattyú.....	66	Leguán	24
Hegyi gorilla	116	Lemming.....	51
Hermelin.....	82	Leopárd.....	80
Hiéna.....	11	Lepényhal.....	19
Hiénaszerenád.....	72	Légy.....	14
Hintaló.....	37	Lélek.....	96
Hippokrampusz.....	98	Libidó.....	97
Hiúz.....	14	Lótetű.....	37
Hód.....	33	Maci.....	57
Hódvárban.....	17	Mackó.....	57
Homár.....	51	Macska.....	8
Hörcsög.....	39	Macskazongora.....	72
Imádkozó sáska → ájtatos manó.....	88	Majomember.....	114
Indiai elefánt.....	81	Maki → gyűrűsfarkú.....	52
Jaguár.....	113	Malac.....	107
Jegesmedve.....	10	Mammut.....	78
Kajmán.....	114	Mandrill.....	89
Kakadu.....	47	Marabu.....	21
Kakas.....	9	Marha.....	57
Kakukk.....	32	Medve.....	29
Kanári.....	18	Mezei nyúl.....	86
Kardhal.....	86	Méh.....	29
Katinkabogár.....	74	Méhkas.....	18
Kazuár.....	93	Mikróba.....	99
Kántaur.....	34	Mikulás.....	107
Kárókatona.....	64	Mimikri.....	28
Kecskerím.....	100	Mókus.....	22
Kegyencek.....	56	Moly.....	18
Kenguru.....	35	Muréna.....	30
Keresztspók.....	82	Musztáng.....	110
Kétfejű sas.....	9	Neander.....	106
Kísértet.....	44	Nessie.....	42
Kobra.....	43	Németjuhász.....	93
Kondorkeselyű.....	36	Nimfa.....	46
Konflisló.....	43	Nyárimikulás.....	37
Korcskutya.....	55	Nyomtató ló.....	28
Könyvmoly.....	81	Nyuszi.....	20
Krampusz.....	23	Okapi.....	108
Kukac.....	42	Orángután.....	41
Kutyaszektor.....	91	Oroszlán.....	31
Lajhár.....	15	Ökör.....	42
Languszt.....	44	Öleb.....	17
Láma.....	80	Öltözőmadarak.....	63
Lecsómadár.....		Ördög.....	97

Ősember.....	103	Sörcinke.....	60
Ősmadár.....	69	Strucc.....	88
Őszvér.....	51	Sün.....	87
Őz.....	80	Szalamandra.....	85
Panda.....	107	Szamár.....	11
Papagáj.....	100	Szarka.....	63
Paradicsommadár.....	80	Szarvas.....	112
Paráznabillegető.....	60	Szellem.....	96
Pariipa.....	36	Szentjánosbogár.....	84
Pán.....	92	Széncinke.....	113
Pápaszemes kígyó.....	15	Szfinx.....	66
Párduc.....	28	Sziámi elefánt.....	75
Páva.....	29	Szibériai tigris.....	75
Pávián → galléros.....	67	Színjátészó lepke.....	50
Pelikán.....	94	Szirén.....	59
Petymeg.....	62	Tarkaló.....	90
Piktorok.....	18	Táltos.....	37
Pióca.....	45	Tehén.....	88
Pitbull.....	38	Templom egere.....	54
Pocok.....	12	Tengeri medve.....	54
Pók apó.....	33	Termesz.....	23
Polip.....	23	Test.....	96
Poloska.....	64	Tetű.....	28
Poszáta.....	38	Teve.....	56
Prérikutya.....	43	Télapó.....	99
Puli.....	10	Tokhal.....	59
Pulyka.....	101	Törpepapagáj.....	56
Rágcsáló.....	24	Tragacs.....	45
Rája.....	25	Tragikrokodil.....	50
Remeterák.....	36	Túlélő.....	113
Rendőrlő.....	99	Turul.....	32
Rézbőrű.....	86	Tücsöksors.....	53
Rigó.....	106	Tyúk.....	47
Rinocaurusz.....	38	Úszkár.....	42
Róka.....	21	Űrge.....	39
Rozmár.....	15	Vadmalac.....	20
Rozsomák.....	49	Vakond.....	39
Ruca.....	28	Véreb.....	43
Sakál.....	61	Viza.....	40
Sas.....	68	Vízidisznó.....	112
Sárkány.....	61	Víziló.....	40
Seregély.....	87	Vízparancsolat.....	18
Siketfajd.....	41	Vörösbegy.....	60
Sivatagi róka.....	63	Zerge.....	16
Skarabeusz.....		Zsiráf.....	10